WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK
WEEKBLAD

No. 47 24 NOV. 1962
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

TOEN Goofy laatst thuiskwam, zat er een ijsbeer voor zijn deur. „Lieve help!" zei Goofy. Hij bleef er een poosje naar staan kijken; toen besloot hij net te doen of het beest er niet was en naar binnen te gaan. Maar toen hij de deur open deed, stapte de ijsbeer mee naar binnen en ging in de kamer voor de kachel liggen. Hijgend knipoogde hij even, toen sliep hij tevreden snurkend in.
Helemaal overstuur liep Goofy naar de telefoon en draaide het nummer van de politie. „I-ik heb hier een ijsbeer!" zei hij tegen de agent die de telefoon aannam.
„Dat mag u niet, het is verboden roofdieren in de stad aan te houden. Ik moet u bekeuren, meneer!" zei de agent. „Maar hij is niet van mij!" riep Goofy wanhopig. „Wat doet u dan met hem, als hij niet van u is?" vroeg de agent. „Dieren die aan komen lopen, moet u bij de politie aangeven, dat weet u toch?"

„Ja," zei Goofy, „dat wilde ik juist doen. Daarom belde ik u op, ziet u!"
„Mool," zei de agent, „als ik dus even uw naam en adres mag hebben, zal ik het noteren. Intussen moet u het dier maar bij u houden tot we de eigenaar hebben gevonden."
„M-maar het is een IJSBEER!" protesteerde Goofy. „Tja, dat is de tijd van 't jaar, hè," zei de agent kribbig. „U kunt moeilijk verwachten dat er in de winter ooievaars bij u op bezoek komen. Goedemiddag, meneer, u hoort wel van ons!" En hij legde de telefoon op de haak.
Nou, gelukkig voor Goofy kwam er diezelfde middag nog een grote wagen van de dierentuin die de ijsbeer kwam halen.
„Hij loopt wel meer weg," zei de man van de dierentuin tegen Goofy. „Maar hij is andere niet lastig hoor!"
Een beetje wit om de neus stond Goofy de wagen na te kijken, toen hij wegreed.
Hij was toch blij dat hij het beest kwijt was!

OOM DONALD

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenpotlood; derde prijs: tien tafeltennisspelen; vierde prijs: twintig doosjes Donald Duck postpapier

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de wekelijkse prijswinnaars van Donald Duck No. 46:
1e prijs: **horloge:** Jan P. Mudde, **Uden.**
2e prijs: **vierkleurenpatlood:** Wilma van Beveren, **Zoeterwoude.**
3e prijs: **10 tafeltennisspelen:** G. Mulder, **Veenendaal;** M. 's Gravemade, **Amby;** W. Oele, **Den Haag;** T. Vonk, **Dosterend;** S. van Loon, **Lochem;** B. de Kraker, **Zaamslag;** Frans van Lent, **Utrecht;** Truusje de Wilde, **Terwolde;** Theo Diessen, **Liempde;** A. Broekhuysen, **Amsterdam.**
4e prijs: **20 doosjes postpapier:** W. Timmerman, **Amblêve (Blg.);** B. Everts, **Wassenaar;** Ria Joziasse, **Vlissingen;** Chr. Breet, **Hilversum;** Marion Bering, **Dieren;** B. Robert, **Heiloo;** N. Geluk, **Utrecht;** Corenus Devlilers, **Roosendaal;** Jikke Foffinga, **Buitenpost;** Matje Trip, **Emmercompascuum;** S. v. d. Linden, **Oostzaan;** Hans v. Lunteren, **Loenen a. d. Vecht;** Leny v. Elst, **Rotterdam-3;** R. Brouwer, **Apeldoorn;** D. Huting, **Doornenburg;** Peter Eerhart, **Leeuwarden;** Els Fischer, **Kerkrade-W.;** J. Loorens, **Leiden;** Sjanie Kentie, **Gorinchem;** H. Meijerman, **Doetinehem.**
De oplossing van prijsvraag no. 45 luidt: **SLANG.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 47

Schrijf de namen op van alle dingen die je op dit plaatje ziet. Je begint bij het buis en volgt heel nauwkeurig de pijl, die de volgorde aangeeft. Je eindigt je reis op de maan. Nu heb je een rijtje van 13 woorden onder elkaar staan. Als je van deze woorden, van boven naar beneden gaande, steeds óf de eerste, óf de laatste, óf de middelste letter neemt, dan krijg

je een bekend spreekwoord. Om je een beetje op weg te helpen, vertellen we je dat je van het eerste woord de beginletter en van het tweede de eindletter moet nemen.
Schrijf het spreekwoord dat je hebt gevonden (het zijn drie woorden) op een briefkaart en stuur die vóór 29 november, als je in Nederland woont aan **Donald Duck,** Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont aan **Donald Duck,** Postbus 2, Antwerpen 19.
Vermeld duidelijk je naam en adres op de kaart en zet in de linkerbovenhoek „Oplossing 47". Veel succes.

ONS ZIEKENLIJSTJE

Cornelis Toxopeus is 9 jaar en moet nog een tijdje in het gips liggen. Omdat hij niet naar school kan, verveelt hij zich een beetje en zou graag kaarten krijgen met vliegtuigen er op. Zijn adres is: Vondellaan 65, Assen.
Elze Schop is 12 jaar en ze zou graag eens wat post krijgen. Haar adres is: Zeehospitum St. Jozef, Hoek van Holland.
Klaasje Overdijk is 6 jaar en al heel lang ziek. Wie stuurt hem 'ns een kaartje? Zijn adres is: Ned. Zeehospitum, Kijkduin.
Dirk Mosterd is 13 jaar en hij is dol op kaarten met foto's van de Blue Diamonds, Elvis Presley en Ria Valk. Zijn adres is: Zaal 8, Sanatorium Zonnegloren, Soest.

* * *

* OOM DONALDS BRIEVENBUS *

MIRJAM OERLEMANS, SCHEVENINGEN. Wat een schattige tekening was dat van Babbel, zeg, die je me stuurde! Helemaal zelf getekend? Ik vind het knap, hoor, maar.. krijg ik de volgende keer een langere brief van je?
FLODRTJE VERBURG, GDUDA. Is jouw Oma even lief als Oma Duck? Vast wel, hè? En wil je haar de groeten doen van ons allemaal? En Arie ook? Dag Floortje, schrijf je me nog 'ns weer terug?
CDRRY VAN LAARHOVEN, SINT OEDENRODE. Wat jammer, hé, dat Anne-Marie boos op je is! Nou, ik vind het echt wel een beetje flauw van haar, boor. Jij kunt het toch ook niet helpen dat je moeder ziek was?

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je maar wilt.

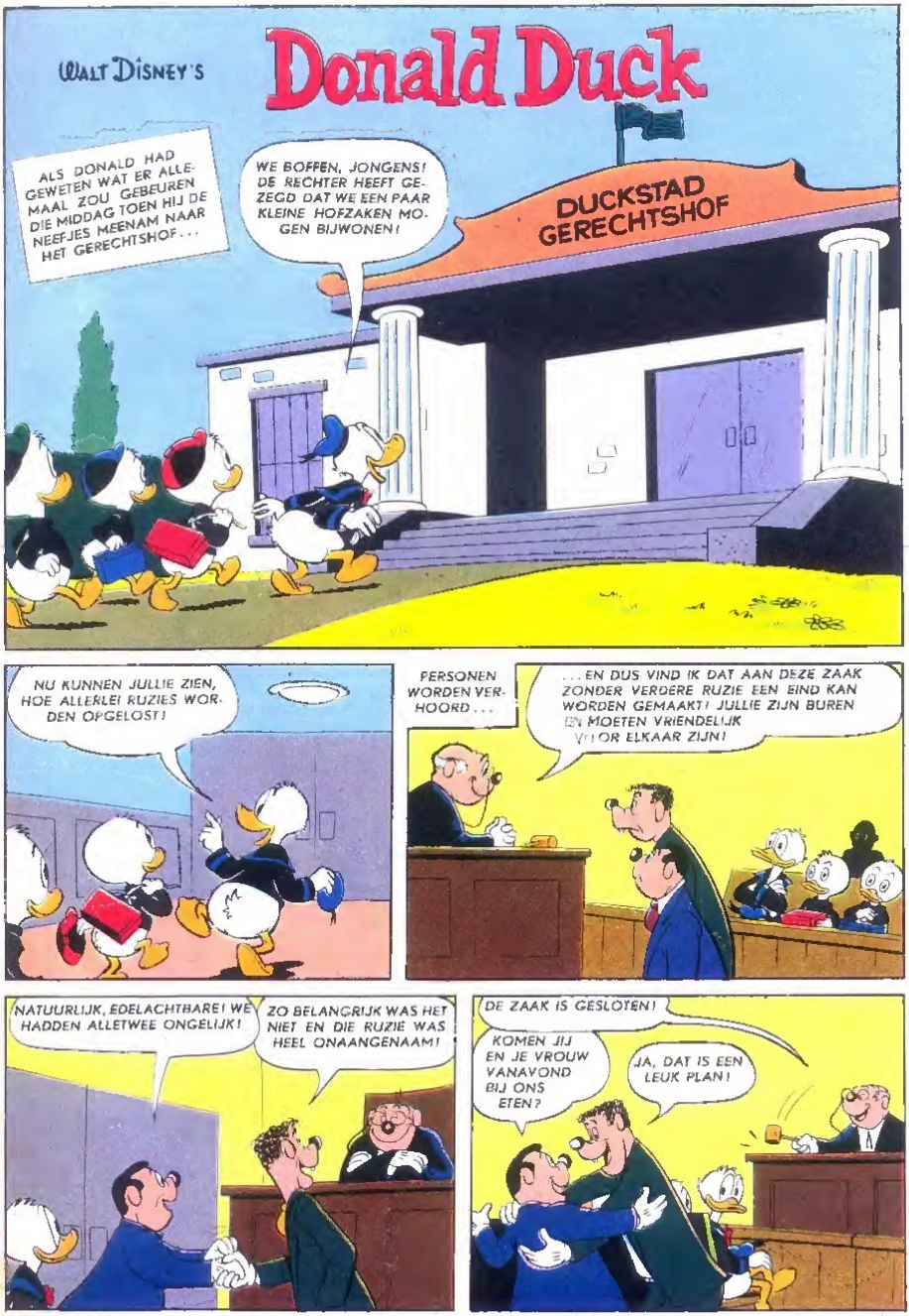
WALT DISNEY'S
Donald Duck
ALS DONALD HAD GEWETEN WAT ER ALLEMAAL ZOU GEBEUREN DIE MIDDAG TOEN HIJ DE NEEFJES MEENAM NAAR HET GERECHTSHOF...
WE BOFFEN, JONGENS! DE RECHTER HEEFT GEZEGD DAT WE EEN PAAR KLEINE HOFZAKEN MOGEN BIJWONEN!
DUCKSTAD GERECHTSHOF
NU KUNNEN JULLIE ZIEN, HOE ALLERLEI RUZIES WORDEN OPGELOST!
PERSONEN WORDEN VERHOORD...
...EN DUS VIND IK DAT AAN DEZE ZAAK ZONDER VERDERE RUZIE EEN EIND KAN WORDEN GEMAAKT! JULLIE ZIJN BUREN EN MOETEN VRIENDELIJK VOOR ELKAAR ZIJN!
NATUURLIJK, EDELACHTBARE! WE HADDEN ALLETWEE ONGELIJK!
ZO BELANGRIJK WAS HET NIET EN DIE RUZIE WAS HEEL ONAANGENAAM!
DE ZAAK IS GESLOTEN!
KOMEN JIJ EN JE VROUW VANAVOND BIJ ONS ETEN?
JA, DAT IS EEN LEUK PLAN!

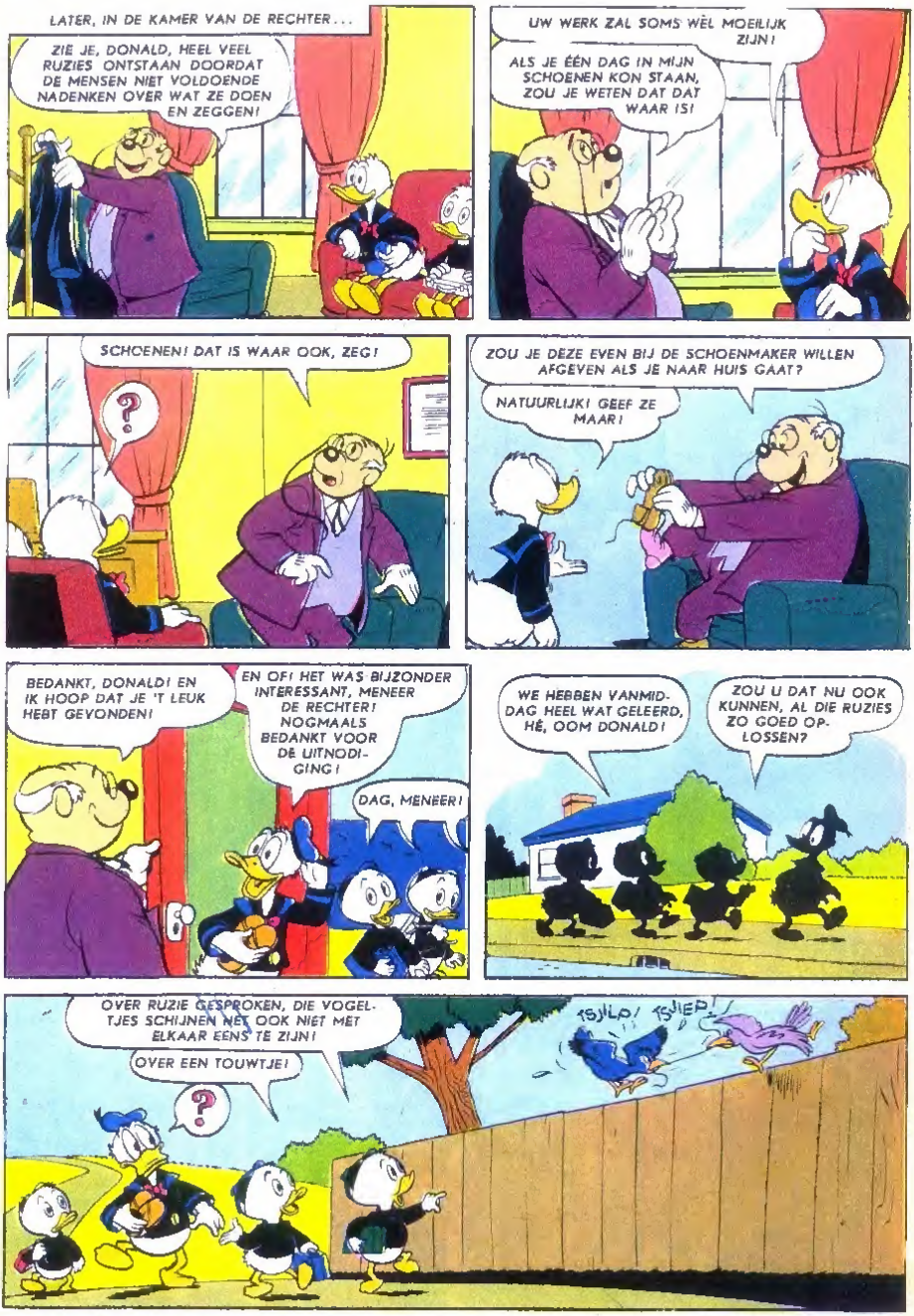
LATER, IN DE KAMER VAN DE RECHTER...
ZIE JE, DONALD, HEEL VEEL RUZIES ONTSTAAN DOORDAT DE MENSEN NIET VOLDOENDE NADENKEN OVER WAT ZE DOEN EN ZEGGEN!
UW WERK ZAL SOMS WÈL MOEILIJK ZIJN!
ALS JE ÉÉN DAG IN MIJN SCHOENEN KON STAAN, ZOU JE WETEN DAT DAT WAAR IS!
SCHOENEN! DAT IS WAAR OOK, ZEG!
?
ZOU JE DEZE EVEN BIJ DE SCHOENMAKER WILLEN AFGEVEN ALS JE NAAR HUIS GAAT?
NATUURLIJK! GEEF ZE MAAR!
BEDANKT, DONALD! EN IK HOOP DAT JE 'T LEUK HEBT GEVONDEN!
EN OF! HET WAS BIJZONDER INTERESSANT, MENEER DE RECHTER! NOGMAALS BEDANKT VOOR DE UITNODIGING!
DAG, MENEER!
WE HEBBEN VANMIDDAG HEEL WAT GELEERD, HÉ, OOM DONALD!
ZOU U DAT NU OOK KUNNEN, AL DIE RUZIES ZO GOED OPLOSSEN?
OVER RUZIE GESPROKEN, DIE VOGELTJES SCHIJNEN NET OOK NIET MET ELKAAR EENS TE ZIJN!
OVER EEN TOUWTJE!
?
TJILP!
TJIEP!

DIT IS EEN PRACHTKANS OM HET GELEERDE IN TOEPASSING TE BRENGEN, JONGENS!
WAT BEDOELT U, OOM DONALD?
DE RECHTER ZEI DAT ALS IK IN ZIJN SCHOENEN STOND, IK ZOU ZIEN HOE MOEILIJK ZIJN WERK SOMS KAN ZIJN!
?
?
SNEP!
DEZE ZAAK IS HEEL EENVOUDIG OP TE LOSSEN MET EEN ZAKMES!
DAAR, ZIEN JULLIE WEL? NU ZIJN ZE ALLEBEI TEVREDEN!
TSJILP! TSJIEP! TJIEP!!
OEJOEI! MAMA VOGEL IS BOOS OMDAT PAPA VOGEL MAAR ZO'N KLEIN TOUWTJE HEEFT MEEGEBRACHT! ZE HAD MEER WILLEN HEBBEN!
NU KOMT PAPA OP U AF!
SKRIEK!
HÉ, ZEG, HOU OP!
DE ZAAK WORDT VERDAAGD!
VOORLOPIG IN ELK GEVAL!
ZOEF
ZOEF!
NU, JE KUNT NIET ALTIJD WINNEN!

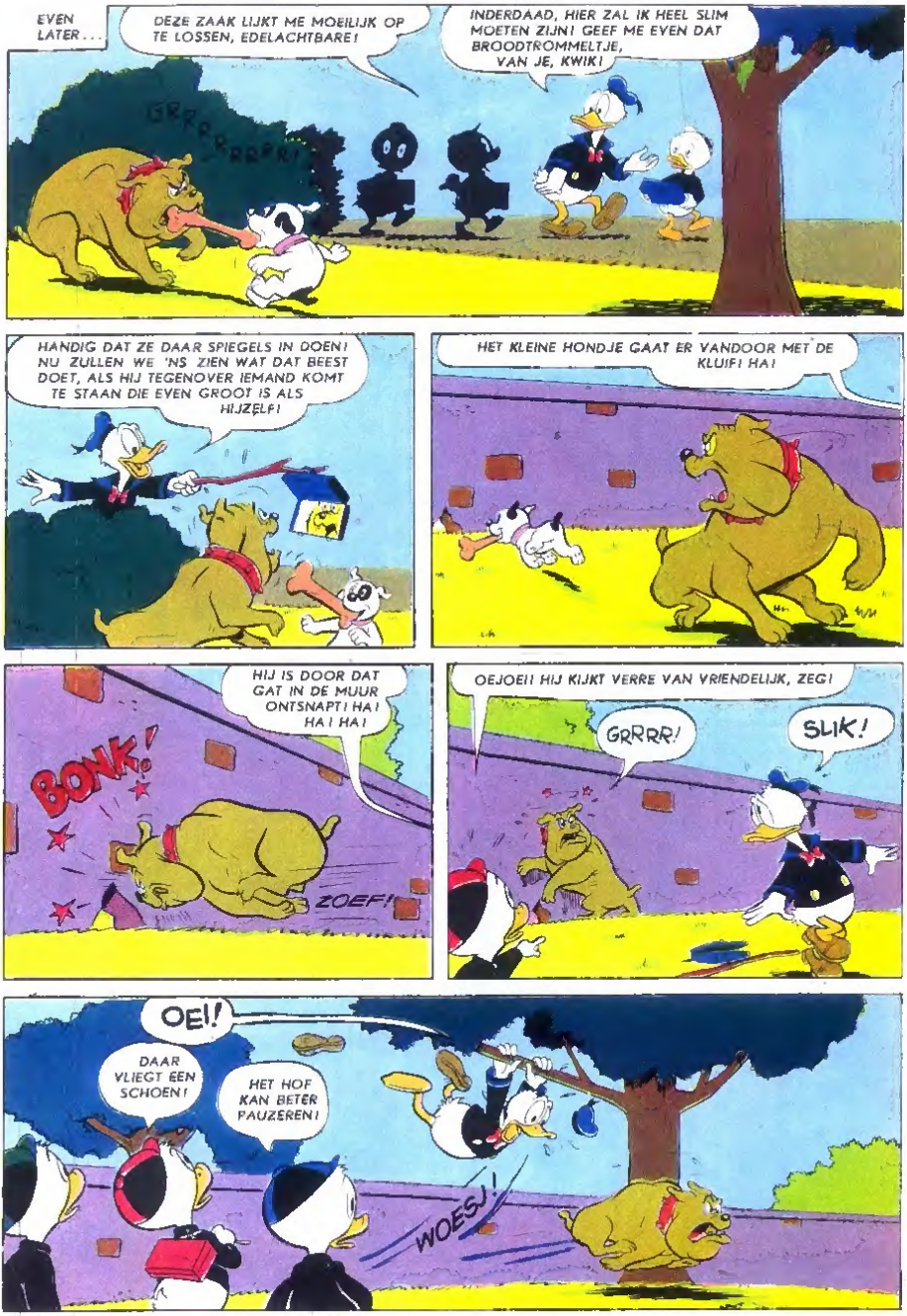
EVEN LATER...
DEZE ZAAK LIJKT ME MOEILIJK OP TE LOSSEN, EDELACHTBARE!
GRRRRRRR!
INDERDAAD, HIER ZAL IK HEEL SLIM MOETEN ZIJN! GEEF ME EVEN DAT BROODTROMMELTJE, VAN JE, KWIK!
HANDIG DAT ZE DAAR SPIEGELS IN DOEN! NU ZULLEN WE 'NS ZIEN WAT DAT BEEST DOET, ALS HIJ TEGENOVER IEMAND KOMT TE STAAN DIE EVEN GROOT IS ALS HIJZELF!
HET KLEINE HONDJE GAAT ER VANDOOR MET DE KLUIF! HA!
BONK!
HIJ IS DOOR DAT GAT IN DE MUUR ONTSNAPT! HA! HA! HA!
ZOEF!
OEJOE!! HIJ KIJKT VERRE VAN VRIENDELIJK, ZEG!
GRRRR!
SLIK!
OE!
DAAR VLIEGT EEN SCHOEN!
HET HOF KAN BETER PAUZEREN!
WOESJ!

OEI! PRECIES TEGEN DAT WESPENNEST DAAR!
Bzzzz
Bzzz
Bzzz
GRUTJES! HET IS IN DE SCHOEN BLIJVEN STEKEN EN . . . LIEVE HELP!
OE-AUW!
Bzzzz
Bzzzz
WIE DENKT ER HIER DAT HIJ LEUK IS, HÉ?
Bzzz
Bzzzz
Bzzzz
HÉ! N-NIET DOEN!
TE LAAT, MENEER DE RECHTER! DIT MISVERSTAND ZAL WEL OP EEN SLAANDE RUZIE UITDRAAIEN!
H-HELP! 'N SCHOEN VOL MET WESPEN!
Bzzzzz
Bzzz
WOMP!
WACHT! DAT IS MIJN SCHOEN!
OH JA? NOU, BEDANKT!
Bzzzz
Bzzzz

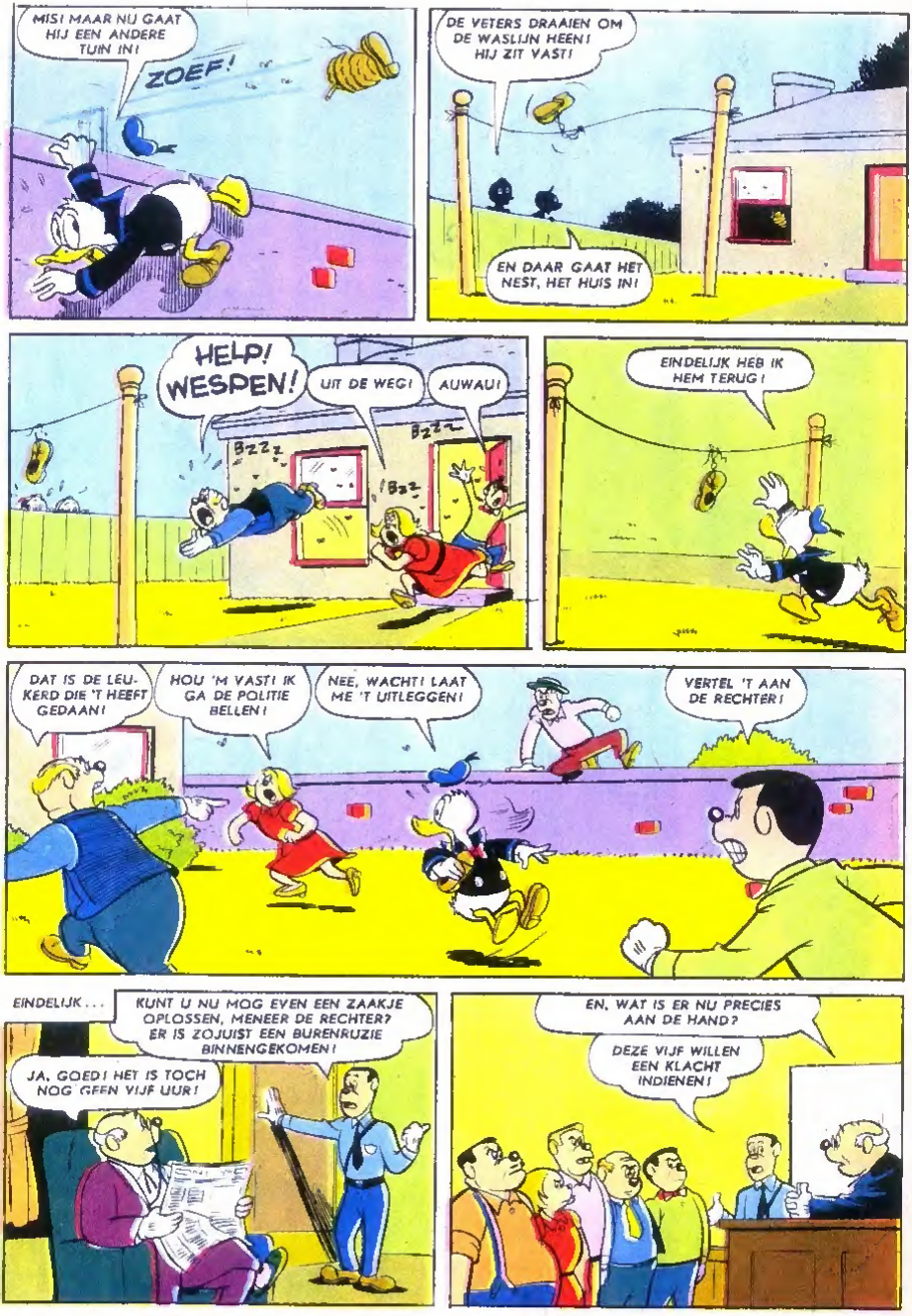
MIS! MAAR NU GAAT HIJ EEN ANDERE TUIN IN!
ZOEF!
DE VETERS DRAAIEN OM DE WASLIJN HEEN! HIJ ZIT VAST!
EN DAAR GAAT HET NEST, HET HUIS IN!
HELP! WESPEN!
UIT DE WEG!
AUWAU!
Bzzz
Bzzz
Bzz
EINDELIJK HEB IK HEM TERUG!
DAT IS DE LEUKERD DIE 'T HEEFT GEDAAN!
HOU 'M VAST! IK GA DE POLITIE BELLEN!
NEE, WACHT! LAAT ME 'T UITLEGGEN!
VERTEL 'T AAN DE RECHTER!
EINDELIJK . . .
KUNT U NU MOG EVEN EEN ZAAKJE OPLOSSEN, MENEER DE RECHTER? ER IS ZOJUIST EEN BURENRUZIE BINNENGEKOMEN!
JA, GOED! HET IS TOCH NOG GEEN VIJF UUR!
EN, WAT IS ER NU PRECIES AAN DE HAND?
DEZE VIJF WILLEN EEN KLACHT INDIENEN!

ZIJ ZEGGEN DAT DEZE DUCK EEN RUZIEZOEKER IS!
MAAR···DONALD!
SLIK!
DIT IS BE-WIJSSTUK ..A"!
MIJN SCHOEN! EN NOG NIET EENS GEMAAKT, OOK! WAT MOET DAT?
IK ZAL HET U WEL VERTELLEN!
BEWIJSSTUK "A"
DONALD LEGT ALLES UIT...
...U ZIET DUS, NEREN, DAT DIT ALLEMAAL VER-ONGELUKKIGE SAMEN-OORZAAKT WERD DOOR EEN LOOP VAN OMSTANDIGHEDEN! DE ZAAK IS AFGEHANDELD!
EN LAAT HET RECNT VOORTAAN MAAR AAN ONS OVER!
PLOK!
NU HEB IK NOG UW SCHOENEN NIET WEGGEBRACHT!
GEEFT NIET, NOOR! IK KAN ZE BEST NOG EVEN AAN, ZO ERG IS NET NIET!
JE HEBT NU WEL GE-MERKT DAT NET NIET MAKKELIJK IS, RECNTER TE ZIJN, NÈ?
NOU! IK ZOU VOOR GEEN GELD IN UW SCHOENEN WILLEN...
W-WAT?
HET IS ÉÉN VAN DIE WES-PEN!
BZZZ
HELP!
BZZZZ
DEKKING ZOEKEN!
EN... DIE WESP WILDE KENNELIJK WEL IN UW SCHOENEN... EN... SCHOEN STAAN, MENEER DE RECNTER! HI! NI! HI!
BZZZZZ

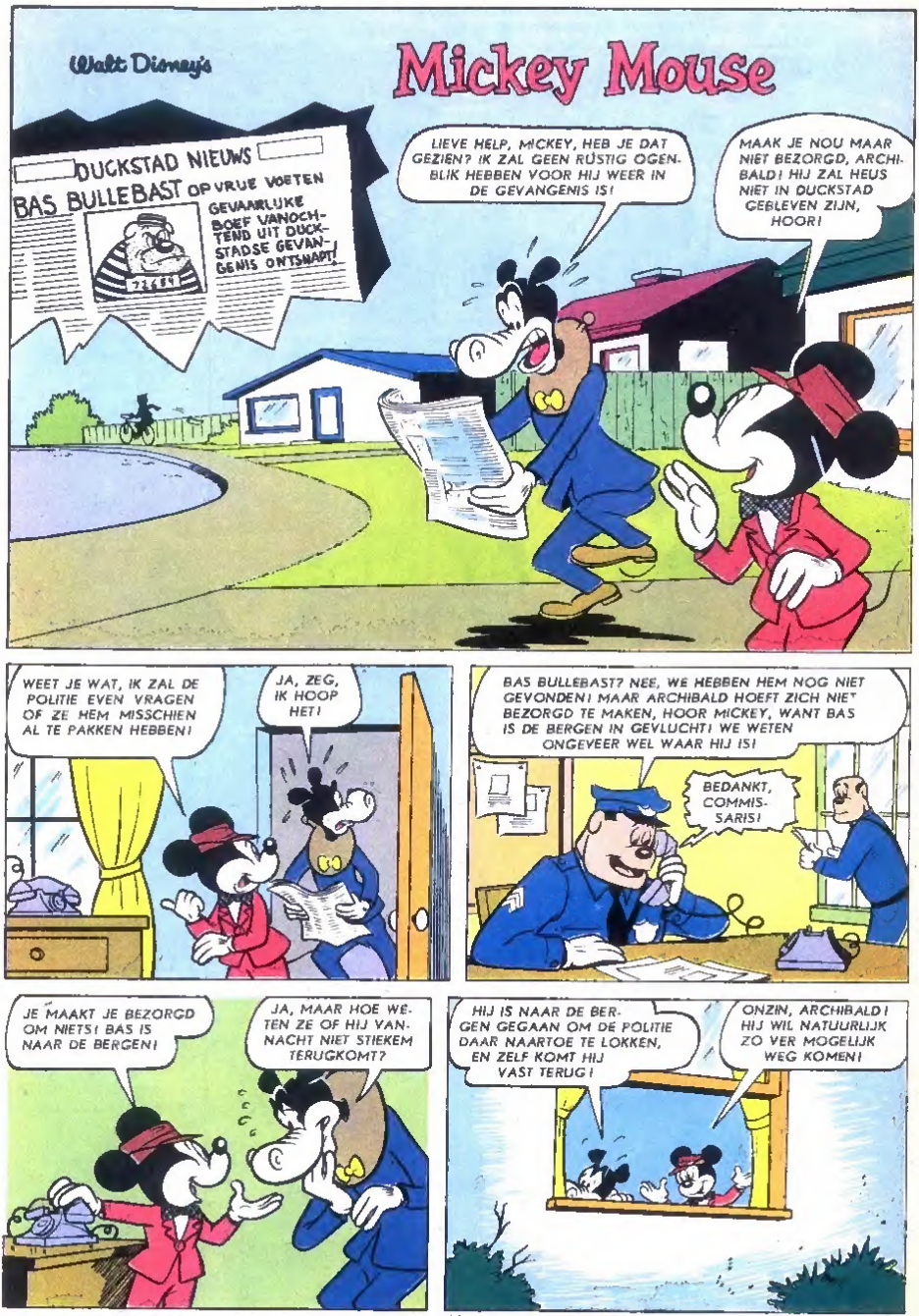
Walt Disney's
Mickey Mouse
DUCKSTAD NIEUWS
BAS BULLEBAST OP VRIJE VOETEN
GEVAARLIJKE BOEF VANOCHTEND UIT DUCKSTADSE GEVANGENIS ONTSNAPT!
LIEVE HELP, MICKEY, HEB JE DAT GEZIEN? IK ZAL GEEN RUSTIG OGENBLIK HEBBEN VOOR HIJ WEER IN DE GEVANGENIS IS!
MAAK JE NOU MAAR NIET BEZORGD, ARCHIBALD! HIJ ZAL HEUS NIET IN DUCKSTAD GEBLEVEN ZIJN, HOOR!
WEET JE WAT, IK ZAL DE POLITIE EVEN VRAGEN OF ZE HEM MISSCHIEN AL TE PAKKEN HEBBEN!
JA, ZEG, IK HOOP HET!
BAS BULLEBAST? NEE, WE HEBBEN HEM NOG NIET GEVONDEN! MAAR ARCHIBALD HOEFT ZICH NIET BEZORGD TE MAKEN, HOOR MICKEY, WANT BAS IS DE BERGEN IN GEVLUCHT! WE WETEN ONGEVEER WEL WAAR HIJ IS!
BEDANKT, COMMISSARIS!
JE MAAKT JE BEZORGD OM NIETS! BAS IS NAAR DE BERGEN!
JA, MAAR HOE WETEN ZE OF HIJ VANNACHT NIET STIEKEM TERUGKOMT?
HIJ IS NAAR DE BERGEN GEGAAN OM DE POLITIE DAAR NAARTOE TE LOKKEN, EN ZELF KOMT HIJ VAST TERUG!
ONZIN, ARCHIBALD! HIJ WIL NATUURLIJK ZO VER MOGELIJK WEG KOMEN!

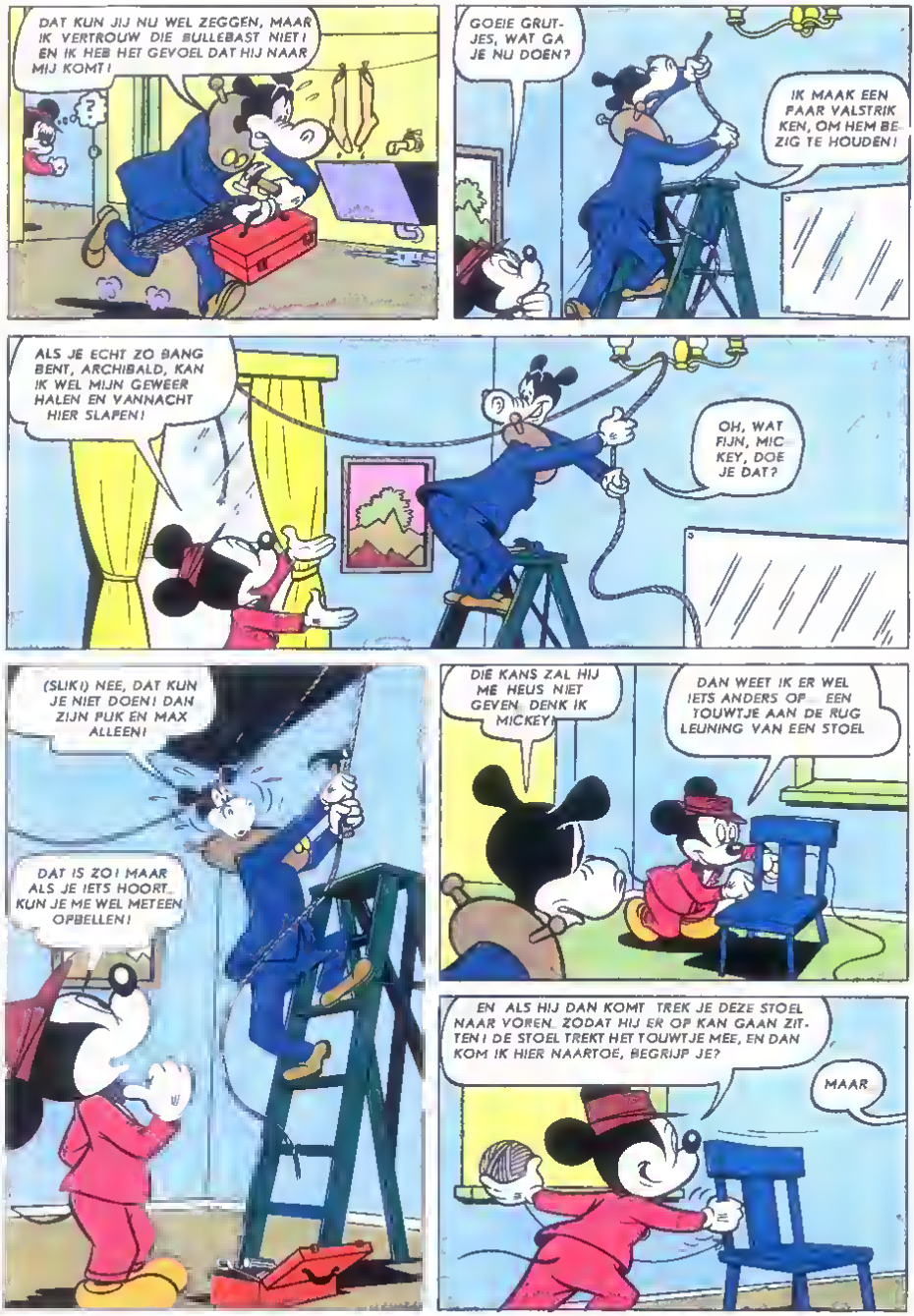
DAT KUN JIJ NU WEL ZEGGEN, MAAR IK VERTROUW DIE BULLEBAST NIET! EN IK HEB HET GEVOEL DAT HIJ NAAR MIJ KOMT!
?
GOEIE GRUTJES, WAT GA JE NU DOEN?
IK MAAK EEN PAAR VALSTRIKKEN, OM HEM BEZIG TE HOUDEN!
ALS JE ECHT ZO BANG BENT, ARCHIBALD, KAN IK WEL MIJN GEWEER HALEN EN VANNACHT HIER SLAPEN!
OH, WAT FIJN, MICKEY, DOE JE DAT?
(SLIK!) NEE, DAT KUN JE NIET DOEN! DAN ZIJN PUK EN MAX ALLEEN!
DAT IS ZO! MAAR ALS JE IETS HOORT.. KUN JE ME WEL METEEN OPBELLEN!
DIE KANS ZAL HIJ ME HELIS NIET GEVEN, DENK IK MICKEY!
DAN WEET IK ER WEL IETS ANDERS OP... EEN TOUWTJE AAN DE RUG LEUNING VAN EEN STOEL
EN ALS HIJ DAN KOMT TREK JE DEZE STOEL NAAR VOREN, ZODAT HIJ ER OP KAN GAAN ZITTEN! DE STOEL TREKT HET TOUWTJE MEE, EN DAN KOM IK HIER NAARTOE, BEGRIJP JE?
MAAR

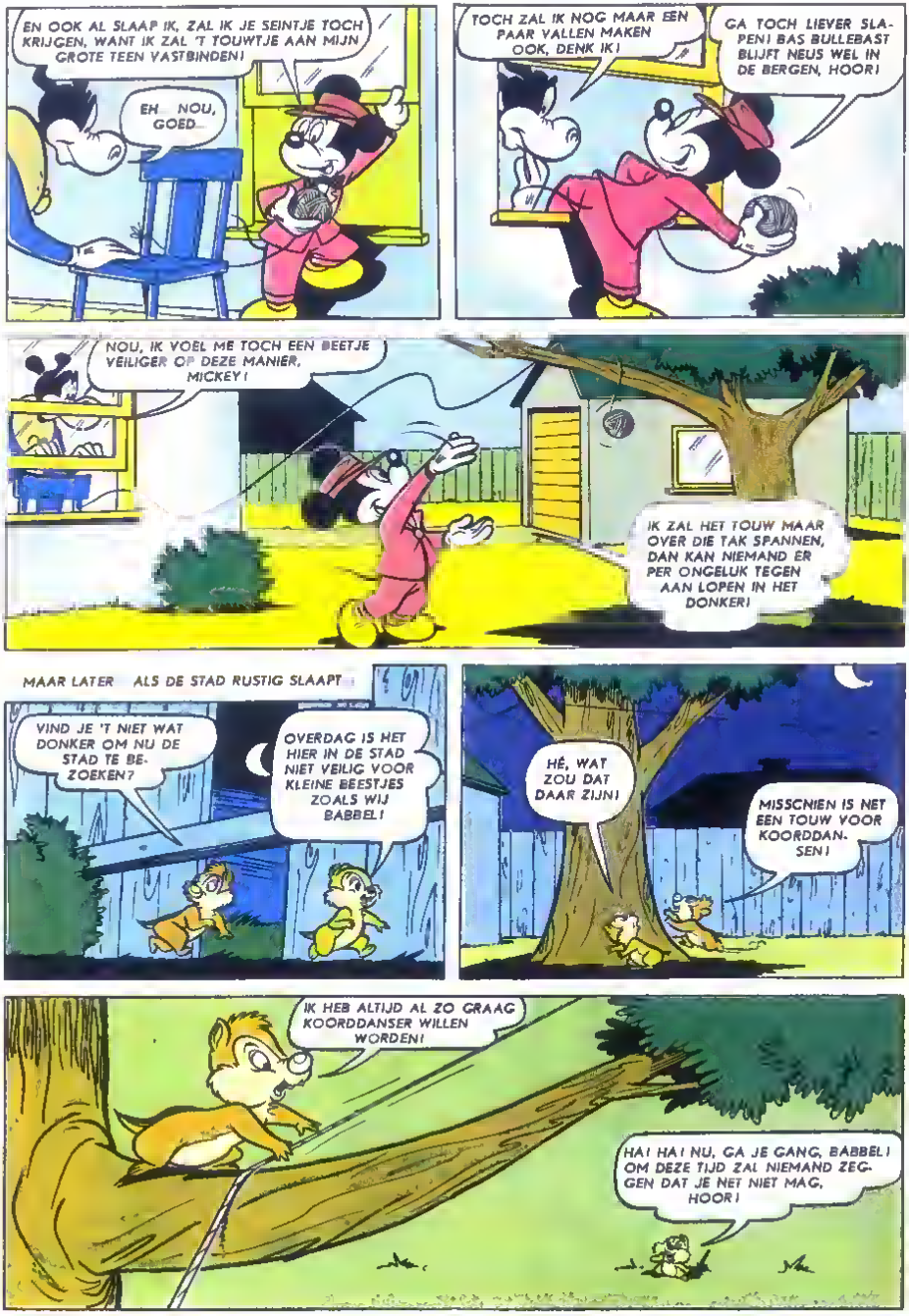
EN OOK AL SLAAP IK, ZAL IK JE SEINTJE TOCH KRIJGEN, WANT IK ZAL 'T TOUWTJE AAN MIJN GROTE TEEN VASTBINDEN!
EH... NOU, GOED...
TOCH ZAL IK NOG MAAR EEN PAAR VALLEN MAKEN OOK, DENK IK!
GA TOCH LIEVER SLAPEN! BAS BULLEBAST BLIJFT NEUS WEL IN DE BERGEN, HOOR!
NOU, IK VOEL ME TOCH EEN BEETJE VEILIGER OP DEZE MANIER, MICKEY!
IK ZAL HET TOUW MAAR OVER DIE TAK SPANNEN, DAN KAN NIEMAND ER PER ONGELUK TEGEN AAN LOPEN IN HET DONKER!
MAAR LATER... ALS DE STAD RUSTIG SLAAPT...
VIND JE 'T NIET WAT DONKER OM NU DE STAD TE BEZOEKEN?
OVERDAG IS HET HIER IN DE STAD NIET VEILIG VOOR KLEINE BEESTJES ZOALS WIJ BABBEL!
HÉ, WAT ZOU DAT DAAR ZIJN!
MISSCHIEN IS NET EEN TOUW VOOR KOORDDANSEN!
IK HEB ALTIJD AL ZO GRAAG KOORDDANSER WILLEN WORDEN!
HA! HA! NU, GA JE GANG, BABBEL! OM DEZE TIJD ZAL NIEMAND ZEGGEN DAT JE NET NIET MAG, HOOR!

OOH! IIIE! AAAH! KIJK 'HS, KHABBEL! HU BEN IK NET IEMAHD UIT 'H CIRCUS!
OEPS! HEE, TOCH NIET HELEMAAL!
HA! HA! HIJ RAAKT LOS, HOOR!
(SLIK!) IK HOOR IETS! HIJ IS GEKOMEH!
KONK!
UH? HÈ? W.WA ?
DAT IS EEN SEIHTJE VAN ARCHIBALD!
WAT IS ER AAN DE HAHD, OOM MICKEY?
BELLEH JULLIE DE POLITIE EVEN OP, JOHGEHS! BAS BULLEBAST IS BIJ ARCHIBALD THUIS!
OH GRUTJES!
EN ZEG DAT ZE OPSCHIETEH! IK ZAL DIE BOEF NIET LAHG VAST KUHNEH HOUDEH, MAAR IK MOET ARCHIBALD TOCH HELPEN!
OEJOE!!

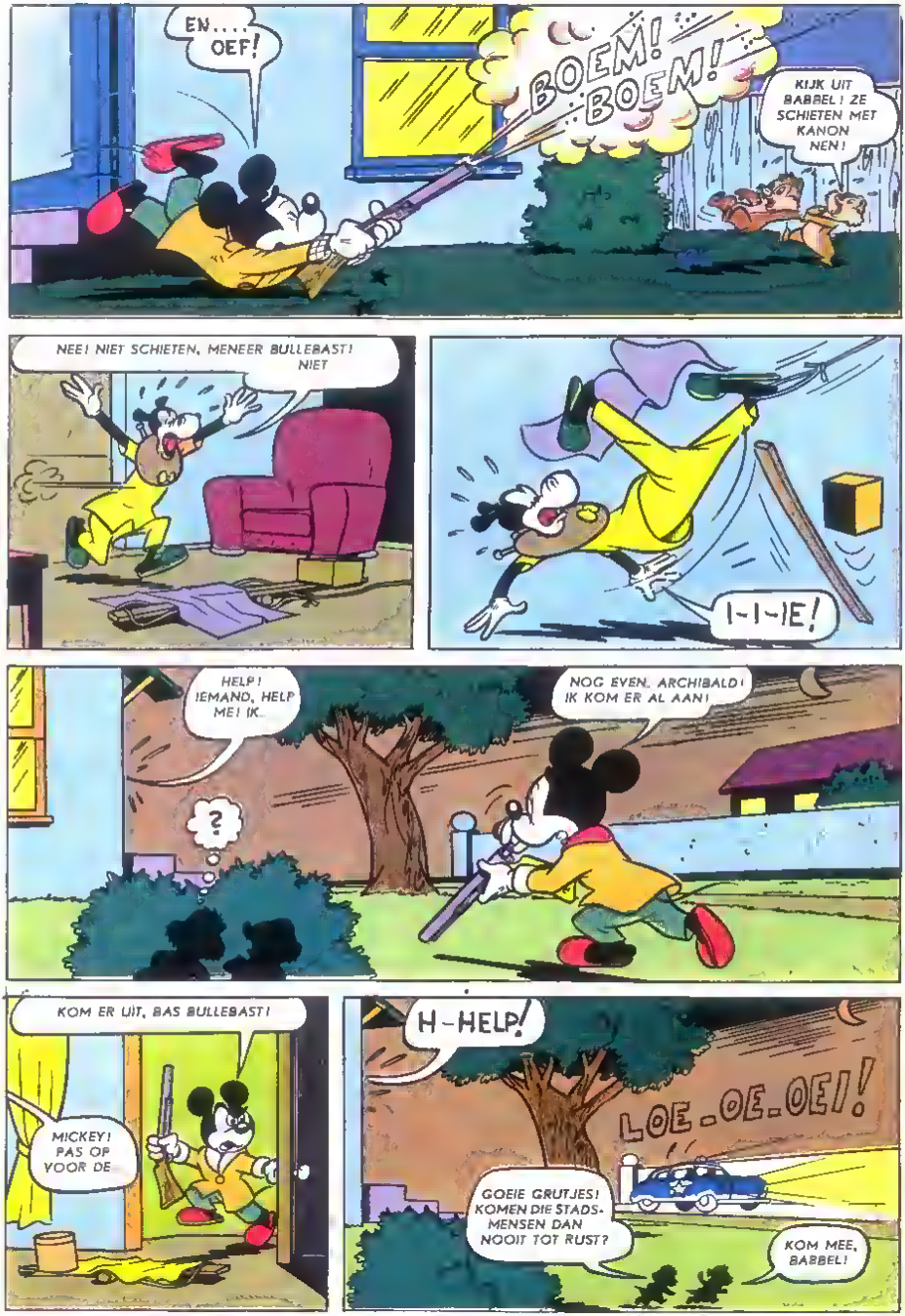
EN.... OEF!
BOEM! BOEM!
KIJK UIT BABBEL! ZE SCHIETEN MET KANON NEN!
NEE! NIET SCHIETEN, MENEER BULLEBAST! NIET
I-I-IE!
HELP! IEMAND, HELP ME! IK...
?
NOG EVEN, ARCHIBALD! IK KOM ER AL AAN!
KOM ER UIT, BAS BULLEBAST!
MICKEY! PAS OP VOOR DE...
H-HELP!
LOE-OE-OEI!
GOEIE GRUTJES! KOMEN DIE STADSMENSEN DAN NOOIT TOT RUST?
KOM MEE, BABBEL!

LATEN WE MAAR TERUG-GAAN NAAR HET RUSTIGE BOS, KNAB BEL!
JA! IK BEGRIJP NIET, WAAROM ZE HIER IN DE STAD MID DEN IN DE NACHT ZO N LAWAAI MAKEN!

WAT IS HIER AAN DE HAND?
POLITIE! HANDEN OMHOOG!

EH— DAG!
IK GELOOF TOCH NIET DAT BAS BULLEBAST ACHTER ONS AAN ZAT! HIHI!
WAAR HEB JE 'T OVER, MICKEY?

OOM MICKEY! WE DEN KEN DAT EEN EEKHOORN TJE OF ZO
?
AAN HET TOUW HEEFT GETROKKEN!

HET WAS IN IEDER GEVAL BULLEBAST NIET! DIE HEB BEN WE OPGESPOORD EN HIJ ZIT ALLANG WEER IN DE GEVANGENIS, HOOR!
OH!
HIHIHI! WE HEBBEN HIER WEL EEN LESJE UIT GELEERD, HÈ MICKEY?

EH— JA, JE ZOU KUNNEN ZEGGEN— WIE EEN VALSTRIK MAAKT VOOR EEN ANDER, WORDT ER ZELF IN GEVANGEN— EN VOORAL ALS JE—

EEN STRIKJE AAN JE GROTE TEEN HEBT VASTGEMAAKT!

PIPO IN DE TOER-DE-T

WAT ER GEBEURDE:

De grote auto-wedstrijd van Monteknars naar Castel Coboffi over duizenden kilometers begint nu op te schieten. De derde etappe is zojuist gewonnen door de Super-Hotsslee van baron Peultjes met als passagiers meneer Hiep (autobewaker) en Pipo de clown (speurder). Zij staan nu op de derde plaats in het algemeen klassement, maar dat is het belangrijkste niet. Van veel meer gewicht is het optreden geweest van Pipo hij is erin geslaagd, de geheimzinnige figuur die zich de Kraker noemt en de wegen onveilig maakt, te bespetten met inkt. Het moet onmogelijk zijn voor die bandiet om nu zonder een vlekje de eindstreep te bereiken.

MENEER HIEP GOOIT EEN KRANS:

„IJ moet nu ieder ogenblik komen opdagen!" mompelt Pipo, die zich vlak naast de eindstreep heeft opgesteld. „En dat wordt dan het einde van het optreden van dat onsportieve heerschap! Ohoh, wat heeft die man al een boel verkeersovertredingen op zijn geweten. Als ik er nog aan denk hoe hij de baron in volle vaart met een lasso achter het stuur vandaan liet trekken — brrr... dan wordt mijn bloed weer karnemelk! Ik grijp hem meteen in z'n kraag, dat meneertje de wegpiraat!"

Er komen weer twee auto's van deelnemers aangesuisd, maar als ze uitstappen ziet Pipo dat ze geen spetje inkt op hun kleren hebben.

Bijna alle deelnemers zijn nu al binnen... nog een Griekse meneer met een groene auto en daar... ja, daar is dat grappige oude autootje van Jodocus Jakker, die vandaag knap laat binnen is, dat kost hem een heleboel plaatsen in de rangschikking!

„Mij pech gehad!" roept dat oude heertje als hij uitgestapt is. „Zijn grote schandaal!" Pipo vindt dat een interessante opmerking. „Zeg, meneer de oude chauffeur Jodocus!" roept hij, „luister eens, hebt u misschien ook iemand gezien, die zich de Kraker noemde en vol met inkt zat? Dat heb ik gedaan!"

De oude heer Jakker begint opeens te trillen. Het is niet van angst, hij bibbert van woede. „Mij hebben niet gezien de Krakerd!" roept hij en hij zwaait zijn vuist voor Pipo's neus. „Mij kunnen niet kennen die boefsel! Maar mij vinden gegooi met inkt ook ene gemeenstreek zoiets men nooit-niet doen! Vieze circus-kunst, bah-ajakkie! Moeten jij laat, begrepen?"

Woedend stampend loopt de grijsaard weg. Pipo kijkt hem verbaasd na. „Het is een ondankbare persoon," mompelt hij. „Ik doe mijn best voor de veiligheid van de deelnamertjes en bij begint tegen me te toeteren als een olifant! Oh, daar komt nog een auto... 't moet zowat de laatste zijn... als dat nu de Kraker niet is..." Over de eindstreep suist een witte wagen met een zwarte kap. Pipo zorgt weer dat hij in de buurt is als de bestuurder uitstapt... Het is een dikke meneer met een wit overhemd aan... Pipo kijkt... en slikt bijna zijn eigen tong in van verrassing. De linkermouw van deze meneer zit vol blauwe vlekken... inktvlekken!!! „D-dat kan niet missen, d-dit is de Kraker!" stamelt Pipo. „Hij zat dus in auto nummer zeventien, dan doet hij zich dus voor als ene meneer Bokkebrood! Een rare naam, maar mij maakt hij niets meer wijs: hij is de Kraker!" Pipo buppelt vastbesloten achter de man met de inktvlekken aan en tikt hem op zijn schouder. „Wat wenst U, heer clown?" vraagt de dikke meneer. „Wat kan ik voor u doen?"

„Jaja," zegt Pipo. „Met je mooie praatjes breng je mij niet op een dwaalspoorlijn, meneertje de onverlaat! U hebt inktvlekken op uw goed en die spreken een duidelijke taal. Geef 't maar eerlijk toe, dat spaart een boel moeite!" — „Mijn naam... Bokkebrood," zegt de bestuurde van auto nummer zevantien. „Die inktvlekken zijn geen inktvlekken, dat zijn viekken van blauwe besjes en verder snap ik van uw gastotter geen woord! Laat mij met rust, ik bemoei u niet met dingen die u niet aangaan! Goeiemiddag!"

Hij draait zich om en loopt weg. „Halt-stop!" schreeuwt Pipo. „Da gaat zomaar niet!" Hij wil de dikke meneer achterna gaan, maar op dat moment suist er iets over zijn hoofd, glijdt over zijn armen en laat hem dan langulit strukkelen! „Een lasso, strik," denkt Pipo. „Een lasso... ben erbij!" Maar als hij opkijkt ziet hij meneer Hiep vlakbij staan schateren. „Grapje!" roept Hiep. „Leuk mopje! Haha! Dat was de krans voor de winnaar van deze etappe, die ik om je heen gooide! Je hebt hem eerlijk verdiand, Pipo! Haha!"

DIE avond in het botel eet Pipo niet veel... Zijn gedachten zijn de hele tijd bij de heer Bokkebrood, die er zo bandig vandoor ging met zijn vlekken-overbemd... Meneer Hiep en baron Paultjes roepen om de beurt, dat hij zich geen zorgen meer moet maken, want dat de Kraker nu toch niets meer zal durven doen. „Knappe

Een holderdebolderverhaal door

WIM MEULDIJK, *met prenten van* JAN WESSELING

clown!" zegt de baron „Stoare denker! Wegpiraat heeft henen genomen, zal zich niet meer vertonen, is bang voor u!" Maar Pipo is er niet gerust op . Ik had die meneer Bokkehrood aan de politie moetan overgeven," mompelt hij „Nu zal hij misschien wraak willen nemen! Morgen is het de laatste etappe, er kan nog van alles gebeuren. Ik moet zorgen, dat die bandiet geen hand uit kan steken, ik zal hem bewaken als een speurhood! Ik weet wie de Kraker is nu moet ik hem ook nog gevangen nemen!"
Pipo laat zelfs zijn pudding met krentjes staan, zo vlug staat hij van tafel op. Terwijl de baron en menaer Hiep al een beetje feestvieren over hun aanstaande overwinning, loopt Pipo in het stadje van hotel naar hotel, op zoek naar meneer Bokkebrood Het is al hijna nacht, als hij ar achter komt waar die man logeert in Hotel de Lachende Lama in de hoofdstraat Als Pipo ook nog het nummer van de kamer weet, loopt hij naar boven en gaat als een echte waakhond voor da deur zitten wachten. „Dit is de baste plek om die man in de gaten te houden," mompelt Pipo, terwijl hij het zich gemakkelijk maakt op het deurmatje „Zodra hij vannacht op stap wil om weer autos te gaan vernielen, grijp ik hem hij zijn kuiten, dan komt hij niet ver!" Dat is een rustgevende gedachte Pipo trekt zijn schoenen uit, maakt van zijn jasje een hoofdkussen an valt in slaap voor de deur van meneer Bokkehrood.
Het is een vermoeiende dag geweest en hij slaapt vast, die clown, héél vast
Pipo wordt wakker omdat meneer Hiep aan hem staat te trekken Verbaasd komt hij overeind Waarom schreeuwt meneer Hiep zo raar? „Beste man!" gilt Hiep, „sta op van je matje! Vreselijk! Een ramp! Oh! Onze super-auto is vernield! Vannacht! In duizend stukjes, we zijn verloren!"
Dit is geen pretlige manier om wakker gemaakt te worden, vooral niet als het de laatste dag van zo'n grote wedstrijd is!
„Sapperdeflap!" roept Pipo, „hoe kan dat nu! Ik heb de Kraker de hele nacht bewaakt! Wacht eens eventjes!"
Ze wringen de deur van de kamer open Er ligt geen meneer Bokkehrood maer in bed. Het raam staat open Er ligt wel een briefje op de tafel Er staat op „Je heht het mis, clown! Bemoei je niet met deze zaak!" Pipo zwaait machteloos met zijn armen en rent achter meneer Hiep aan, door straten, over pleinen Ze bereiken de garage, waar baron Peultjes bleek als een doek tussen een pear agenten staat De garage ligt vol onderdelen Er staat een motor naast en vier handen liggen op een stapeltje De hele Super Hotsslee is uit elkaar gehaald Ook hier ligt een briefje „Met inkt vangt men geen boeven Dit is mijn wraak! De Kraker!"

Volgende keer:

MOEILIJKE UREN!

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT!

Voor jonge handjes - is tekenen geen kunst

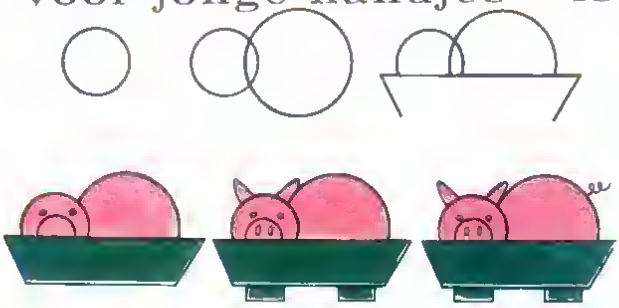

Met behulp van muntstukken is het niet moeilijk om leuke prentjes te maken, zoals bijvoorbeeld het varkentje hieronder. Met centen, stuivers, dubbeltjes, guldens en rijksdaalders kun je op die manier allerlei leuke beestjes maken. Veel plezier met je artis!

Schrijf eens op jezelf!

Probeer op je eigen voorhoofd 'n woord of je naam te schrijven Nu ja, niet op je huid, maar op een rondgebogen papieren reep, om het hoofd vastgezet met een veiligheidspapeld Het is een leuk tijdverdrijf tussen andere spelletjes in Knip van te voren wat hoofdbanden en houd een zacht potlood of een ballpoint gereed

Laat je een band omspelden en laat de anderen zien wat de bedoeling is Al gauw zullen er genoeg zijn, die het ook willen proberen Schuif de eerste een band om het voorhoofd en overhandig het potlood of de ballpoint Het experiment zal meteen de lachlust opwekken, vooral wegens de onbeholpen letters die op het papier ontstaan Treuzelt het „slachtoffer" te lang, dan roep je hem of haar plagerig toe, wat op te schieten De woorden zullen vaak in spiegelschrift geschreven worden, ook afzonderlijke letters zullen nauwelijks te herkennen zijn Alle deelnemers zullen dan ook verbaasd moeten toegeven dat deze manier van schrijven moeilijker is dan ze dachten

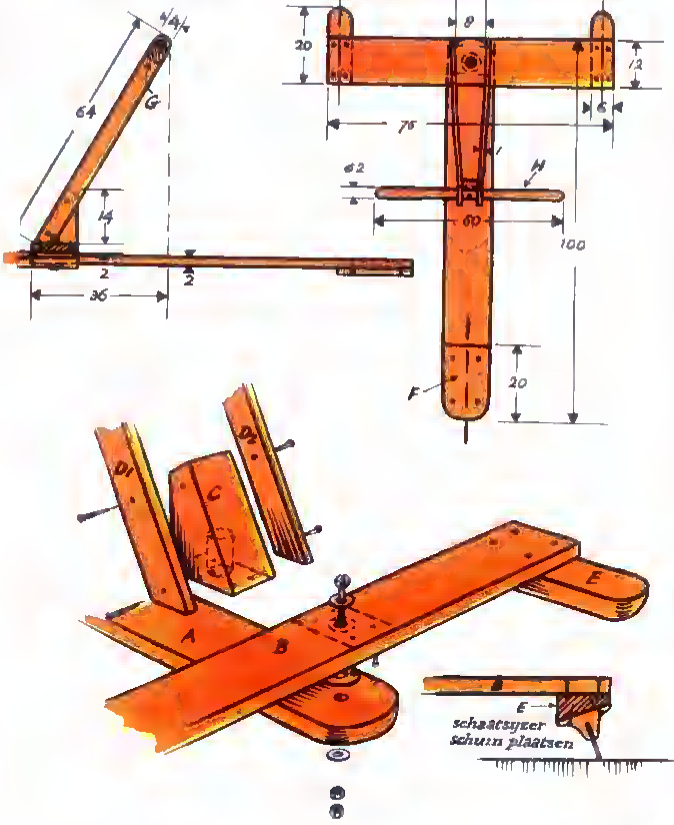

onder afgeschuind en van voren afgerond
Hieraan schroeven we dan het hout van de schaatsen. De ijzers moeten evenwijdig aan elkaar en loodrecht op de lengterichting van B lopen Om te voorkomen dat het voertuig afglijdt, hebben we de klossen E wat afgeschuind zodat de ijzers over het ijs glijden in een wat schuine stand. Door middel van een moerbout of slotschroef, lopend door in A en B geboorde gaten, worden de delen draaibaar verbonden We gebruiken moer en contra-moer, zodat deze verbinding niet kan losdraaien Metalen ringen brengen we aan tussen A en B, A en de schroefkop, en tussen B en de los aangedraaide eerste moer
Een stukje opvulhout (F) onder aan A zorgt dat, wanneer de derde schaats wordt aangebracht, voetplank A horizontaal ligt Op deze T-vormige constructie plaatsen we het stuur Dit bestaat uit de klossen C en G, de stijlen D1 en D2 en de stang H C schroeven we op B vast Een uitsparing verschaft plaats voor de schroefboutkop Aan weerszijden van C bevestigen we de stijlondereinden, van boven komen deze tegen klosje G De dwarshendel H, 'n stuk rondhout, loopt door gaten in D en wordt bovendien vastgemaakt aan G met een schroef De juiste stand van het stuur valt op te maken uit het zijaanzicht.

Schaatsen op drie ijzers

(MET DRIE OUDE SCHAATSEN)

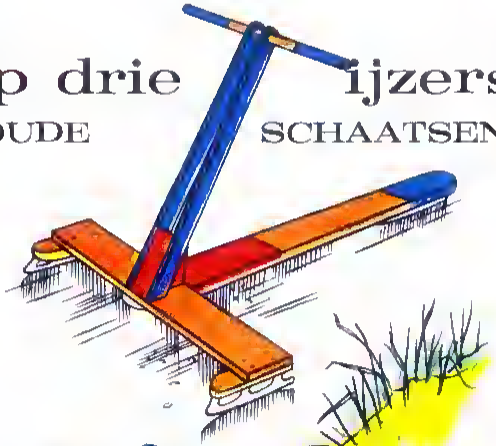

Dit klinkt al vreemd, nog gekker is het dat we maar op één been hoeven staan! Zoals je ziet, moeten we een constructie maken en wel in de vorm van een autoped Het verschil hiermee is dat 't bestuurbare voorwiel wordt vervangen door twee uit elkaar staande schaatsen. Eerst maken we het T-vormige grondstuk uit plankstukken van 2 x 12 cm doorsnede, nl. A en B Onder beide einden van B bevestigen we de klossen E van ± 6 cm breedte, van

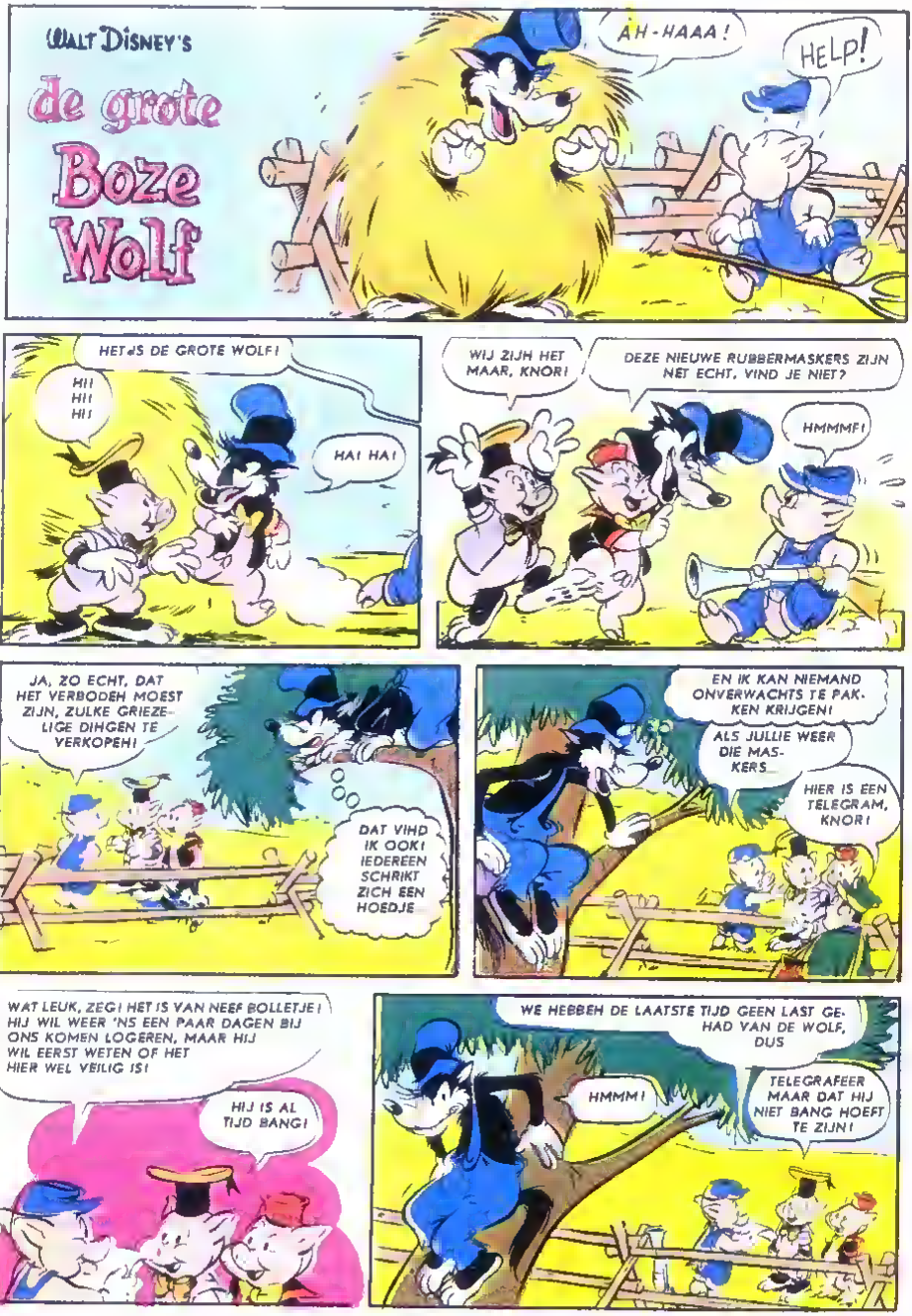
Walt Disney's
de grote Boze Wolf
ÀH-HAAA!
HELP!
HET ÉS DE GROTE WOLF!
HI! HI! HI!
HA! HA!
WIJ ZIJH HET MAAR, KNOR!
DEZE NIEUWE RUBBERMASKERS ZIJN NET ECHT, VIND JE NIET?
HMMMF!
JA, ZO ECHT, DAT HET VERBODEH MOEST ZIJN, ZULKE GRIEZELIGE DIHGEN TE VERKOPEH!
DAT VIHD IK OOK! IEDEREEN SCHRIKT ZICH EEN HOEDJE
EN IK KAN NIEMAND ONVERWACHTS TE PAKKEN KRIJGEN!
ALS JULLIE WEER DIE MASKERS...
HIER IS EEN TELEGRAM, KNOR!
WAT LEUK, ZEG! HET IS VAN NEEF BOLLETJE! HIJ WIL WEER 'NS EEN PAAR DAGEN BIJ ONS KOMEN LOGEREN, MAAR HIJ WIL EERST WETEN OF HET HIER WEL VEILIG IS!
HIJ IS AL TIJD BANG!
WE HEBBEH DE LAATSTE TIJD GEEN LAST GEHAD VAN DE WOLF, DUS
HMMM!
TELEGRAFEER MAAR DAT HIJ NIET BANG HOEFT TE ZIJN!

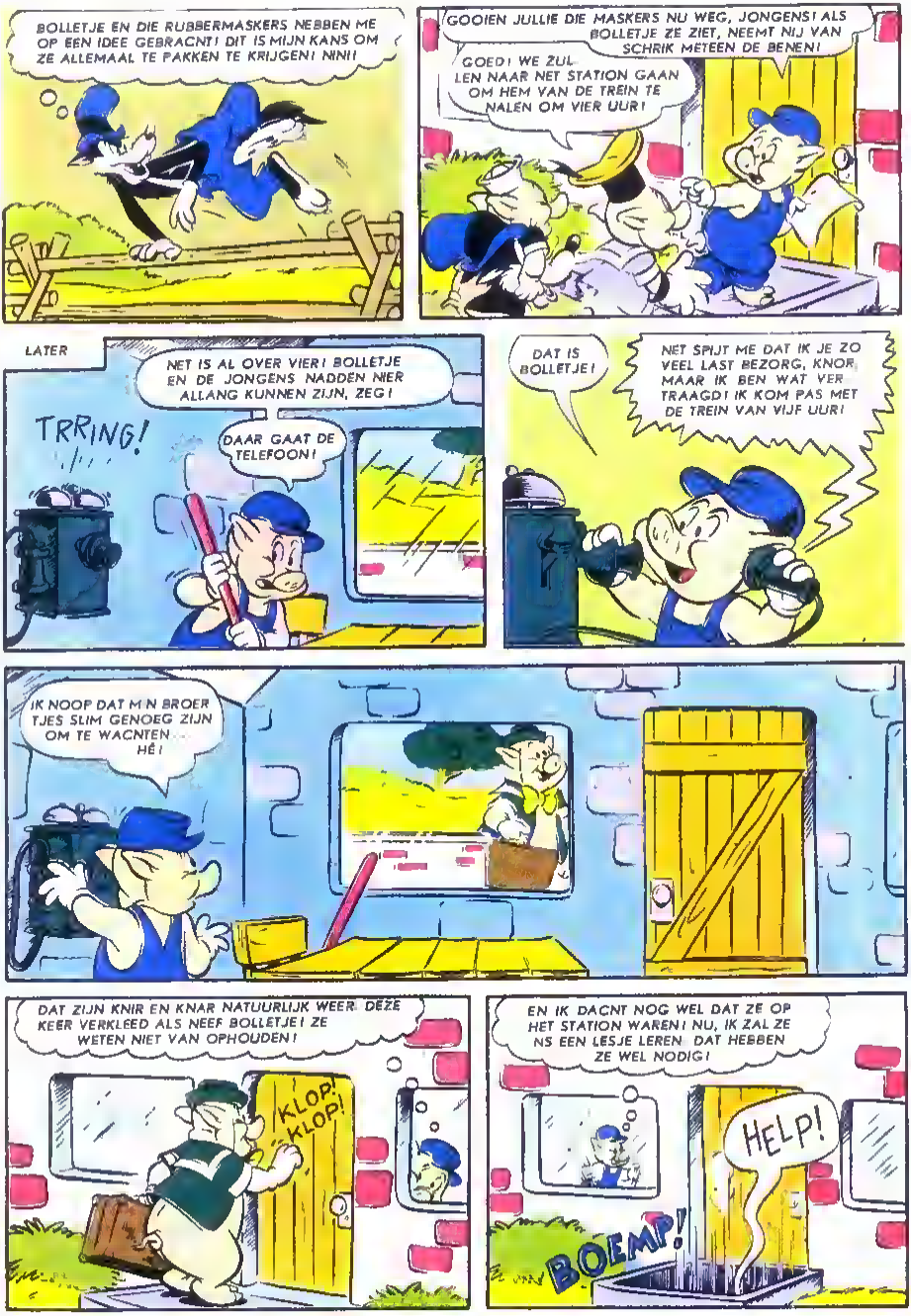
BOLLETJE EN DIE RUBBERMASKERS HEBBEN ME OP EEN IDEE GEBRACHT! DIT IS MIJN KANS OM ZE ALLEMAAL TE PAKKEN TE KRIJGEN! NIHI!
GOOIEN JULLIE DIE MASKERS NU WEG, JONGENS! ALS BOLLETJE ZE ZIET, NEEMT HIJ VAN SCHRIK METEEN DE BENEN!
GOED! WE ZULLEN NAAR HET STATION GAAN OM HEM VAN DE TREIN TE HALEN OM VIER UUR!
LATER
NET IS AL OVER VIER! BOLLETJE EN DE JONGENS HADDEN HIER ALLANG KUNNEN ZIJN, ZEG!
TRRING!
DAAR GAAT DE TELEFOON!
DAT IS BOLLETJE!
NET SPIJT ME DAT IK JE ZO VEEL LAST BEZORG, KNOR, MAAR IK BEN WAT VER TRAAGD! IK KOM PAS MET DE TREIN VAN VIJF UUR!
IK HOOP DAT MIJN BROERTJES SLIM GENOEG ZIJN OM TE WACHTEN... HÉ!
DAT ZIJN KNIR EN KNAR NATUURLIJK WEER. DEZE KEER VERKLEED ALS NEEF BOLLETJE! ZE WETEN NIET VAN OPHOUDEN!
KLOP! KLOP!
EN IK DACHT NOG WEL DAT ZE OP HET STATION WAREN! NU, IK ZAL ZE NS EEN LESJE LEREN. DAT HEBBEN ZE WEL NODIG!
HELP!
BOEMP!

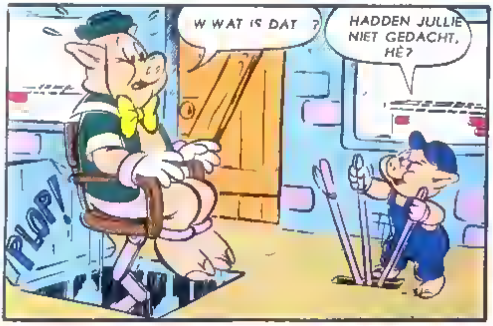
W WAT IS DAT ?
HADDEN JULLIE NIET GEDACHT, HÈ?
PLOP!

RUBBER VARKENSPOTEN! EN DIE WOLFSPOTEN ER ONDER TERWIJL IK GE ZEGD HAD DAT JULLIE MOESTEN OPHOU DEN!
!

ZO DIE WOLVEKOP HEBBEN JULLIE DUS OOK NIET WEG GEGOOID!
SNIEP!

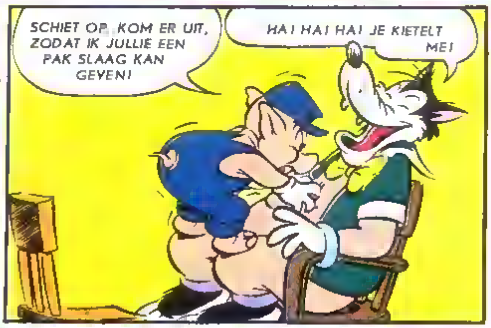
SCHIET OP, KOM ER UIT, ZODAT IK JULLIE EEN PAK SLAAG KAN GEVEN!
HA! HA! HA! JE KIETELT ME!

INTUSSEN

WAAROM ZOU BOLLETJE NIET GEKOMEN ZIJN?
MISSCHIEN WEET KNOR ER MEER VAN! HÉ, WIE HEEFT ER ZO'N PRET?
HA, HA! HI, HI!

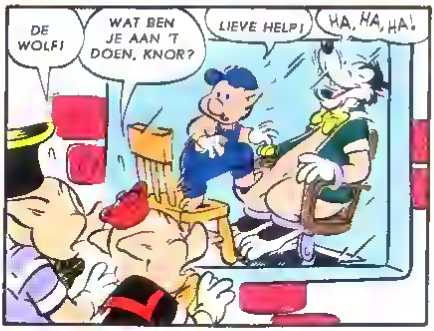
DE WOLF!
WAT BEN JE AAN 'T DOEN, KNOR?
LIEVE HELP!
HA, HA, HA!

HET IS DUS ECHT DE WOLF!
NEE! NIET DOEN! NIET WEER DAT!

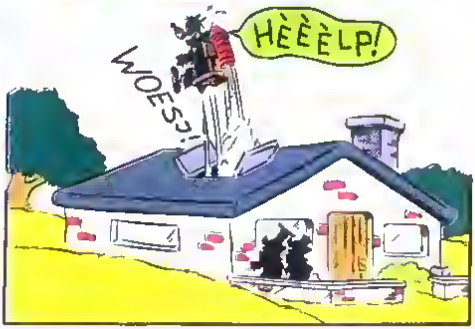
HÈÈÈLP!
WOESS!

EINDELIJK, OP HET STATION
DUCKSTAD!
IK ZIE NOG NIEMAND, ZEG!
JOE!!
DAT WAS DE WOLF! WACHT EVEN IK GA MEE!
IK DACHT ECHT DAT JULLIE T WAREN ZEG!
WE HOEVEN ONS NU IN IEDER GEVAL NIET MEER BEZORGD TE MAKEN OVER DE WOLF! DIE ZIEN WE VOORLOPIG NIET TERUG!
EN ZO
HET IS AL VIJF UUR BOLLETJE STAAT VAST AL OP ONS TE WACHTEN!
NEE IK HEB NIEMAND UIT DE TREIN VAN VIJF UUR ZIEN KOMEN KNOR, MAAR IK HEB HIER WEL EEN TELEGRAM DAT ZO JUIST IS BINNENGEKOMEN VOOR JE!
DANK U WEL!
VAN BOLLETJE SOMS?
JA! HET SPIJT HEM DAT HIJ ZO GAUW IS VERTROKKEN EN VERDER SCHIJFT HIJ ... BEN NIET BANG MEER VOOR BOZE WOLF, MAAR ...
IK HEB NU ANGST VOOR RAKET WOLF!'
WAT ZOU HIJ DAAR MEE BE DOELEN?
HIJ HEEFT DE BOZE WOLF ZIEN VLIEGEN NATUURLIJK! HA! HA!

Vlucht door het oerwoud

verteld door C. Butner en geïllustreerd door Hans Kresse

Pennie Bremen en haar aangenomen broer Jawai bevinden zich toevallig in het vliegtuig waarmee een onbekende van het vliegveld Zanderij in Suriname ontsnapt, kort nadat daar een pakje waardevolle diamanten is verdwenen. De piloot wil het tweetal op Keppelsavanna uit het vliegveld zetten, maar wordt genoodzaakt hen als gijzelaars aan boord te houden tot hij het vliegveld heeft verlaten. Even later landt hij op een open stuk grond in het hartje van het oerwoud en is van plan Pennie en Jawai daar aan hun lot over te laten

SNEL huppelde de lichte Piper Cub door het hoge savannagras en deed daarbij een enorme wolk van stof achter zich opwaaien. Jawai en Pennie hielden hun handen voor mond en ogen. Toen hoorden ze opeens een geweldige klap. Daarna was het doodstil. Ze renden door de stofwolk naar het vliegtuigje, maar voor ze het toestel hadden bereikt zagen ze tot hun ontzetting het vliegtuig onderste boven in de savanna liggen. De wielen waren afgebroken en lagen 'n heel eind verder op. „Hij zit er nog in!" schreeuwde Jawai en onmiddellijk begonnen ze aan het toestel te rukken en te sjorren, maar er was niet veel beweging in te krijgen. Toen hoorden ze van onder het wrak een bekende stem: „Help me eruit!"

Zonder zich te bedenken begon Jawai weer aan de vliegtuigromp te sjorren. Als hij hem maar een klein beetje omhoog kon krijgen, dan zou de man er misschien onderuit kunnen kruipen. Pennie trok hem echter weg en fluisterde „Laat hem daar maar zitten. Hij zit er toch goed?"
„Maar hij is misschien gewond," zei Jawai bezorgd. Op dat moment vloog het in elkaar gedeukte deurtje open. De vlieger had er aan de binnenkant een flinke trap tegen gegeven en enkele seconden daarna kwam hij al te voorschijn..... zijn revolver in de hand. „Hè..... dat is nog goed afgelopen....." zuchtte hij, maar toen hij probeerde te staan, liet hij zich meteen weer met een kreet van pijn in het zand vallen. „Oh..... mijn been!"
Besluiteloos staarden Jawai en Pennie elkaar aan. Wat moesten ze doen? Deze man was een

vreemd en gevaarlijk heerschap dat hadden ze nu wel gezien. Het was hun echter ook duidelijk dat hij hen geen kwaad wilde doen, maar dat ze door een ongelukkig toeval in zijn macht waren gekomen. Zittend op de grond begon de vlieger te praten, hoewel het spreken hem moeilijk afging. Blijkbaar was hij diep geschokt en nog wat versuft door het ongeluk. Hij liet nu echter zijn revolver zakken en sprak hakkelend: „Jullie hebben van mij echt niets te vrezen. Ik moest zo snel mogelijk weg en daarom heb ik dit toestel genomen. Het stond juist klaar. Dat jullie daar toevallig in zaten, kon ik niet helpen."

„En waarom moest u zo snel weg?" vroeg Pennie argeloos.

De man keek haar even aan, maar ging toen verder alsof hij haar vraag niet had gehoord.

„Jullie mogen me nu niet in de steek laten. Ik ... Ik kan mijn linkerbeen niet gebruiken. Misschien is 't gebroken," en met een pijnlijk gezicht betastte hij zijn gekwetste been.

„Er zal wel hulp komen," merkte Jawai op, „dan kunnen ze u ..."

Maar de man keek snel naar de lucht en viel toen uit: „Dat nóóit! We moeten dit wrak meteen opruimen." Hij keek eens om zich heen. Daar vlakbij stond een aantal flinke bomen dicht opeen. Daaronder zou het vliegtuigwrak vanuit de lucht niet te zien zijn. Hier midden in de open savanna moest de roodgeel geschilderde Piper Cub wel opvallen.

„We moeten het wrak daarheen slepen," besliste hij.

Jawai en Pennie begrepen maar al te goed dat ze in de macht waren van deze man, die hen in elk geval geen kwaad wilde doen, zolang dat tenminste voor zijn eigen veiligheid niet noodzakelijk was.

„Vooruit!" commandeerde hij, terwijl hij zelf weer op de been trachtte te komen. maar hoe ze ook duwden of trokken, de twee kinderen en de gewonde man konden het vliegtuigwrak niet van z'n plaats krijgen. Uitgeput liet de vlieger zich naast het wrak op de grond vallen. Hij stak zijn arm door het deurtje en haalde de houwer naar buiten. „Hier!" riep hij. „Kappen jullie in het bos wat takken en gooi die op het wrak tot het vanuit de lucht niet meer te zien is. Maar vlug! Opschieten!"

Jawai aarzelde even, maar hij zag in dat het nutteloos was te weigeren. De man kon hem dwingen en weglopen had niet de minste zin. Waarheen? Deze man scheen de weg in het binnenland te kennen en met zijn hulp zouden ze misschien wel ergens terecht komen waar mensen woonden en waar ze hulp konden krijgen. Hij dacht aan het jachtgeweer van meneer Bremen, dat nog in het vliegtuig moest liggen. Het zou niet zo moeilijk zijn het te grijpen, maar wat moest hij ermee beginnen? Deze man neerschieten? Hem bedrelgen? Ze zouden wie weet hoe lang nog met hem moeten optrekken en daarom konden ze zich beter naar hem schikken, — tot de omstandigheden gunstiger waren. Ze zaten nu immers alle drie in hetzelfde schuitje, gestrand midden in het oerwoud, in het hartje van Suriname en alle drie moesten ze zien er levend uit te komen — levend. Hij wenkte Pennie en zwijgend liepen ze de hete savanna over naar de bosrand, waar Jawai takken begon te kappen.

„Als ze ons nu maar zochten ..." zuchtte Pennie, die 't huilen nader stond dan het lachen. „Wat zou vader doen?"

„Natuurlijk worden we gezocht! Maar het kan lang duren voor ze ons vinden. Je vader en je moeder zitten natuurlijk in doodsangst, dat spreekt vanzelf, maar ze zullen beslist alles doen om ons op te sporen. Deze vlieger moet net zo goed als wijzelf, zien in de bewoonde wereld te komen. Laten wij dus maar bij hem blijven — voorlopig tenminste." Plotseling legde hij zijn vinger op de mond en fluisterde: „Luister. Hoor je dat?" Het leek of ze heel in de verte flauw het geronk van een vliegtuigmotor hoorden. „Een vliegtuig dat ons zoekt!" fluisterde Pennie opgewonden. „Komt 't deze kant uit?"

„Kom, opschieten!" klonk de stem van de vlieger bij het wrak. Ook hij had het motorgeronk gehoord.

„We komen!" schreeuwde Jawai terug, maar hij maakte geen

aanstalten door te gaan met kappen Als een zoekend vliegtuig over deze savanna vloog, dan zou het wrak zeker opgemerkt worden en dan waren ze gered Ze treuzelden dus zoveel mogelijk met hat kappen van de takken

Inderdaad scheen het vliegtuig dichterbij te komen en hoopvol liepen Jawai en 't melsje de open savanna weer in De vlieger was echter heel wat minder hoopvol Hij was weer overelnd gekomen en hinkte nu zo goed en zo kwaad als dat ging door het zand in de richting van de bosrand Hij had zijn revolver nog in z'n hand „Het wrak afdekken!" schreeuwde hij woedend, Jawai trok Pennie mee het bos in en kapte nu aen hele bos takken, terwijl het vliegtuig-geronk steeds dichterbij scheen te komen

„Hij moet hat wrak nu zo langzamerhand kunnen zien als hij tenminste goed uitkijkt," meende Jawai, terwijl ze gespannen luisterden „Zou hij hier kunnen landen?" Bezorgd keek het meisje Jawai aan „In elk geval niet met dat wrak midden op de savanna, maar ze hebben helikopters op Zenderij Dan sturen ze die wel"

„Gelukkig," zuchtte het melsje „Misschien zit vader wel in dat vliegtuig"

Toen ze even later ieder met da armen vol takken op de savanna verschenen, klonk het motorgeronk juist boven hun hoofd Ze zagen heel hoog aan de strakblauwa lucht een groot viermotorig verkeers-vliegtuig over komen Stetig bewoog het toestel zich lengs de hemel, om tenslotte aan de overzijde van de savonna achter de hoge bosrand uit het gezicht te verdwijnen, terwijl het motorgeronk geleidelijk aan minder werd en tenslotte geheel verdween.

„Het was de Pan American naar Zuid-Amerika," zei Jawai diep teleurgesteid en beiden wierpen hun takken over het verongelukte toestel Onder het wakend oog van de vlieger werd tenslotte het gehele vliegtuig met bladeren en takken afgedekt tot het uit de lucht niet meer kon worden gezien. Toen ze hiermee klaar waren, begon de vlieger aanstalten te maken om het bos in te trekken „We moeten nu zo gauw mogelijk de bewoonde wereld zien te bereiken We kunnen waarschijnlijk het beste de zuidoostelijke richting aanhouden. Bij de boven-Tapanahonyrivier wonen Indianen" Uit de cahine had de vlieger het jachtgeweer van Pennie's vader gehaald en ook het proviandkoffertje dat deze in het vliegtuig had gezet In het koffertje blaken behalve hoterhammen ook twea dozen met patronen te zitten en een thermosfles met thee

„U kunt toch niet lopen?" merkte Jawai op „Eh .. hoe haat u?"

„Als ik op deza stok leun, zal het misschien wel gaan," mompelde hij, „en mijn naam is noem me maar mister Jack"

„Hoe ver is 't lopen, mister Jack?" informeerde Pennie aarzelend

„Hoever ?" Hij haalde de vliegkaart uit zijn binnenzak en bekeek die enige tijd aandachtig „Reken maar op minstens een week als 't niet langer is"

„Een week!" riep Pennie vol schrik uit Ze had wel begrepen dat ze niet zomaar meteen weer in de bewoonde wereld zouden zijn, maar een wéék! „Een week in het oerwoud! Waar slapen we dan en hoe eten we en wat?" riep ze wenhopig uit

„Als we tenminste binnen een week de Tapenahony bereiken, en dan zijn we er nng lang niet," zei mister Jack — „Wat doen we dán?" vroeg Jawai nadrukkelijk, maar daar liet de vlieger zich verder niet over uit „In elk geval gaan juilie den noordwaarts Indianen of hosnegers zullen jullie in hun boten wel naar de stad brengen. "

Nu pas scheen de verschrikkelijke

werkelijkheid tot Pennie door te dringen en ze barste in een hevig snikken uit Jawai pakta zijn pleegzusje hij de schouders en drukte haar tegen zich aan „Moed houden, Pennie Het zal misschien nog wel meevallen," probeerde hij haar te troosten „We hebben een geweer, patronen eh, ik ken veel bosvruchten en ik ." — „Maar moeten we dan 's nachts in het oerwoud slapen?" riep ze uit, totaal van streek — „Tja, natuurlijk, maar dat valt heus wel mee Ja moet er wal even aan wennen, maar ."

„En die slangen dan, an , bloedzuigende vleermuizen, schorpioenan, bosspinnen en tijgers?" snikte ze angstig door haar tranen heen

Suriname heeft geen tijgars, al noemen ze de tijgerkat dan ook tijger," bracht mister Jack in het midden, „en wat de rest betreft, die heb je in de stad toch ook?"

„Jou zal niets overkomen!" verzekerde Jawai haar. Hij begreep dat hij nu over het meisja moest waken Ze zou door haar vraes voor het geheimzinnige en duistere oerwoud vreselijke dagen tegemoet gaan — „Nu niet langer kletsen," besloot mister Jack en steunend op een zware stok die hij had gekapt, hinkte hij het bos in Hij keek op een klein knmpasje, dat hij uit zijn zak haaide en gaf de richting aan „En hoe heet jij?" vroeg hij met een van pijn vertrokken gezicht aan de jongen „Jawai," antwoordde de jongen kort „Ik ben geen echte broer van haar' — „Hier Jawai, neem jij 't geweer over je schouder," bevai hij kort, terwijl hij zelf met een haan het proviandkoffertje op zijn rug bond „Neem ook de houwer en ga voorop" Zonder verder een woord te spreken trok de kleine expeditie het bos in Pennia drneg een opgerolde reisdeken, die ze nog achterin de cockpit van hat vliegtuig hadden gevonden Het was al laat in de middag, maar mister Jack was vastbesloten, zo var mogelijk van de savanna weg te trekken Hij was bang dat hun landingsplaats zou worden ontdekt en hij gaf Jawai opdracht zo min mogelijk te kappen om een niet al te duidelijk spoor achter te laten Hij wilde beslist zijn oorspronkelijk plan uitvoeren, alleen moest hij het vnorlopig te vnat doen Zijn voet was verstuikt, niet gebroken, daar was hij wel ven overtuigd Langzamerhand zou het lopen wel heter gaan, hoopte hij, en met de huip van de beide kinderen kon hij zijn doel uiteindelijk toch bereiken Als ze eenmaal bij de Tapanahony waren, zou hij wellicht met de hulp van Indianen en hun korjalen (kano's uit boomstammen vervaardigd) deze riviar tot aan het brongebied kunnen opvaren In de grote Paroesavanna ,die zich over het Toamoek Hoemakgrensgebergte uitstrekte, had de Brazilliaanse zending een airstrip aangelegd, waar een eenzame zendeling met een licht vliegtuigje was gestationeerd om het evangelie onder de primitieve Trio-Indianen te brengen Deze strip kon hij wel bereiken, maar voor één ding moest hij oppassen. De beide kinderen mochten nooit te weten komen wie hij was.

Als ze ooit de beschaafde wereld bereikten, dan znuden ze natuurlijk ondervraagd worden en hoe minder de kinderen van hem afwisten, hoe beter het voor hem was Gelukkig had zijn zonnebril het vliegtuigongeluk overleefd en de grote piester onder zijn neus, die hij de nacht tevoren moedwillig had aangebracht om niet herkend te worden, mocht hij noolt afnemen Daarbij zouden in 't bos zijn snor en baard gauw genoeg tot een woeste haardos op zijn gezicht aangroeien en dan was hij helemaal onherkenbaar,

„He hé, niet zo vlug!" schreeuwde hij naar Jawai, maar toen hij zich een half uur lang had voortgesleept, moest hij het, althans voor die dag, opgeven. Zijn been begon lelijk op te zetten

„Genoeg voor vandaag," besloot hij met een diepa zucht „We blijven hier vannacht"

Het zou een verschrikkelijke nacht worden

Pennie was niet voor niets bang voor de nacht in het dichte oerwoud waarin ze zich, volgens mister Jack, meer dan een week zouden bevinden . . .

DITJES en DATJES van DONALD DUCK

HEB JE DIE AL?

ZOALS gebruikelijk gaf Frankrijk ook dit jaar in de zomer weer een serie postzegels met toeslag uit, waarop beroemde personen zijn afgebeeld. De waarden lopen van 15 + 5 tot en met 50 + 20 centimes. De zegel die je hier ziet, toont het portret van Denis Papin. Deze Franse natuurkundige ontdekte onder andere dat water in een vat met zeer sterke wanden en van boven hermetisch met een deksel gesloten, na verhitting niet ging koken bij 100 graden Celsius, maar bij een hogere temperatuur. Hierdoor ontstonden allerlei merkwaardige reacties. Een dergelijk vat, waarin overdruk ontstaat, noemt men naar de uitvinder Papin een „papinaanse pot". Als je nu in de hedendaagse tijd om je heen kijkt, zie je dat bijvoorbeeld veel huisvrouwen in de keuken zo'n papinaanse pot gebruiken om het eten vlug gaar te krijgen. Alleen heet dit apparaat dan snelkookpan.

NIET ALLEEN KIJKEN...

In Amerika is men tot de ontdekking gekomen dat steeds meer bezoekers van sportwedstrijden aen draagbare radio meabrengen. Men stemt dan af op het station dat een ooggetuige-versiag geeft van de wedstrijd die men ziet en vindt dat men zodoende beter het spel kan volgen.
Bij een belangrijke voetbalwedstrijd in het grote stadion van New York werden kort geleden meer dan driedulzend draagbare radiotoestellen gateld!

SNEEUWBALLEN IN DE ZOMER

Twee Amerikaanse jongens begonnen in 't hartje van de vorige zomer tot grote verbazing van de voorbijgangers opeens te sneeuwballen. Zij hadden namelijk een partijtje sneeuwballen in de winter keurig in de ijskast opgeborgen en bij een temperatuur van

enkele graden onder nul een half jaartje bewaard. De politie was niet zo erg enthousiast over dit grapje, want de jongens gooiden de sneeuwballen naar voorbijrijdende auto's en brachten zo het verkeer in gevaar. Ze moesten daarom mee naar het bureau!

OPLOSSING GETALLENPUZZEL

Hier zie je hoe je de getallen onder de tien in het boter-kaas-an-eieren-figuur moest plaatsen om steeds horizontaal, verticaal en diagonaal, als som van de cijfers vijftien te krijgen.

NIEUWE POEZIË-ALBUM VERSJES

Opa schrijft in het album:

Als baby was je een schatje,
Als kleutertje een katje,
Maar, o zo'n vrolijk kindje,
En opa was jouw vriendje.
Het duurt niet meer zo'n lange tijd
Of jy bent opa's grote meid.
Dan loop je klik-klik-klakjes,
Koket op hoge hakjes,
Gelukkig ben je nu nog klein
En dat vindt opa reuze fijn!

TOM POES en de knopenmaker

EEN GEHEIMZINNIGE KNOPENMAKER HEEFT AAN HEER BOMMEL EEN KNOOP VERKOCHT DEZE KNOPENMAKER VINDT KNOPEN BELANGRIJKER DAN KLEDING WIE BIJ HEM EEN KNOOP KOOPT, MOET ALLES AANPASSEN AAN DIE ENE KNOOP!

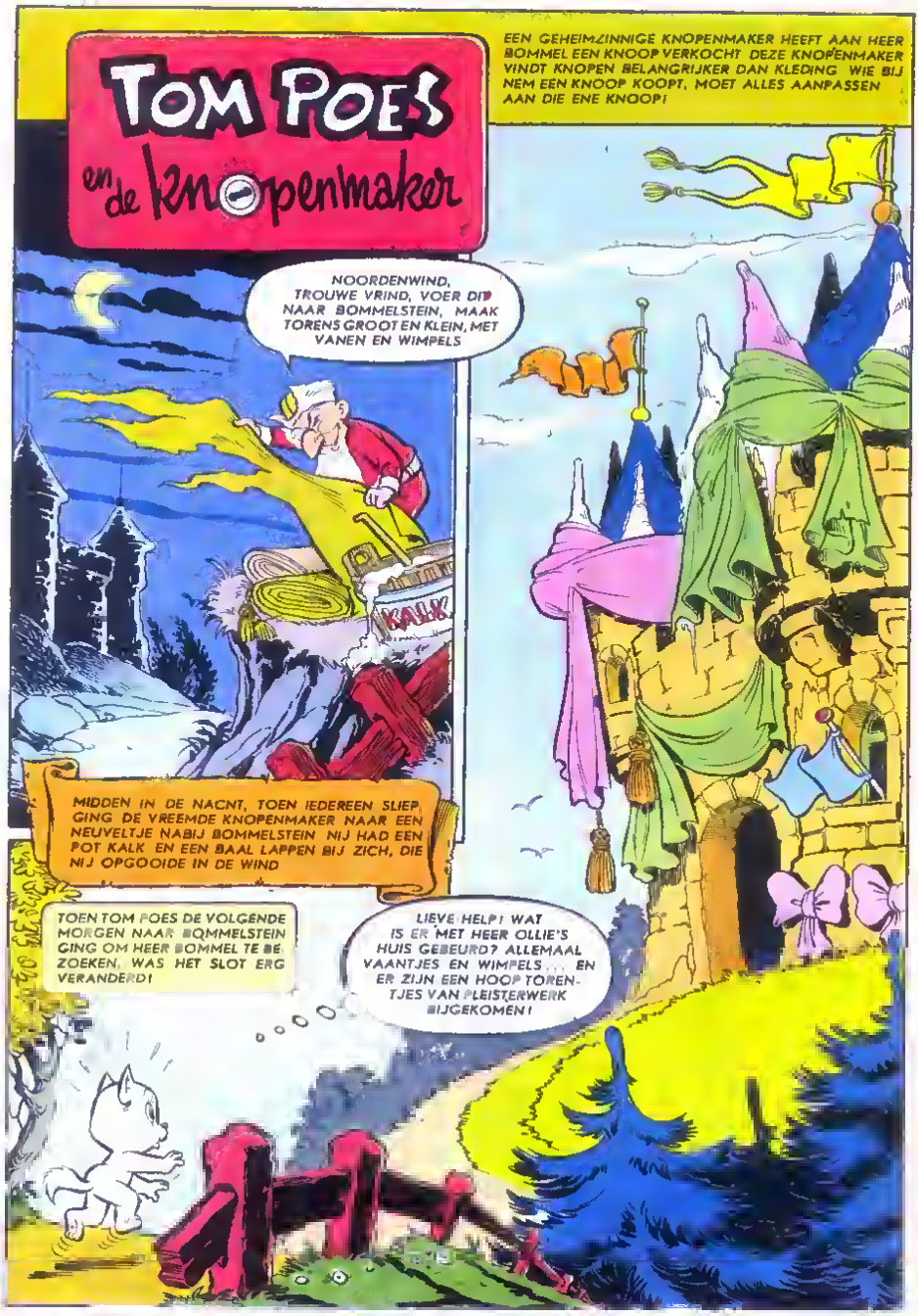

HEER OLLIE !
TOM POES VOND DE VOORDEUR OPEN EN RENDE ONGERUST NAAR BINNEN.
AH, BENT U DAAR? WAT IS HIER GEBEURD? EN WAAROM BENT U ZO RAAR TOEGETAKELD?
RAAR TOEGETAKELD? DAT IS BRUTAAL! HOE DURF JE ZOIETS TE ZEGGEN TEGEN EEN RIDDER VAN DE GOUDEN KNOOP?!
OH... EH... MAAR WAAR IS UW JAS!
MIJN JAS HEB IK AFGEDANKT. DIE PASTE NIET BIJ MIJN KNOOP.
HM. EN IS BOMMELSTEIN SOMS OOK VERANDERD, OMDAT HET HUIS NIET BIJ UW KNOOP PASTE?
JUIST, JONGE VRIEND. DE KNOOP IS BELANGRIJK, DE REST IS BIJZAAK. DAT ZEGT DE KNOPENMAKER EN DIE KAN HET WETEN.
HM. EN WAT ZEGT JOOST HIERVAN?

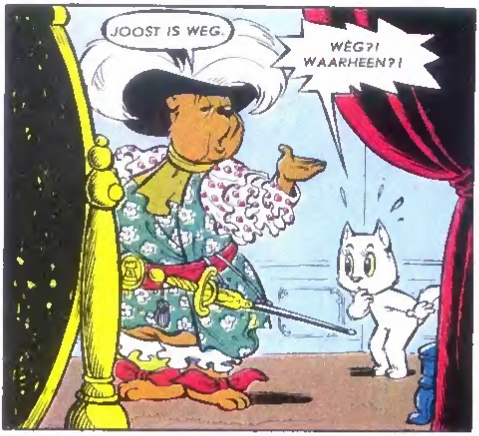
JOOST IS WEG.
WÈG?! WAARHEEN?!

HOU NU 'NS OP MET DAT VERVELENDE GEVRAAG. GA ZITTEN EN DOE NIET ZO ONRUSTIG. JE FLADDERT ALS EEN JAS ZONDER KNOPEN.

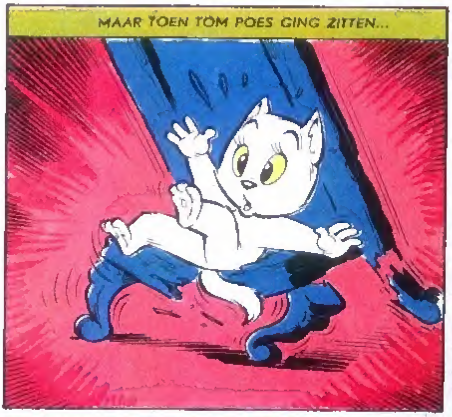
MAAR TOEN TOM POES GING ZITTEN...

KIJK EENS! UW STOEL IS HELEMAAL VERMOLMD! HOE KAN DAT ZO OPEENS?
DAT WEET IK NIET EN HET KAN ME NIET SCHELEN OOK! EEN RIDDER VAN DE GOUDEN KNOOP IS TE VOORNAAM OM OP STOELEN TE LETTEN.

MAAR HEER OLLIE, HET IS TOCH HEEL RAAR, DAT...

UMPF! DE TAFEL IS OOK AL VERMOLMD!

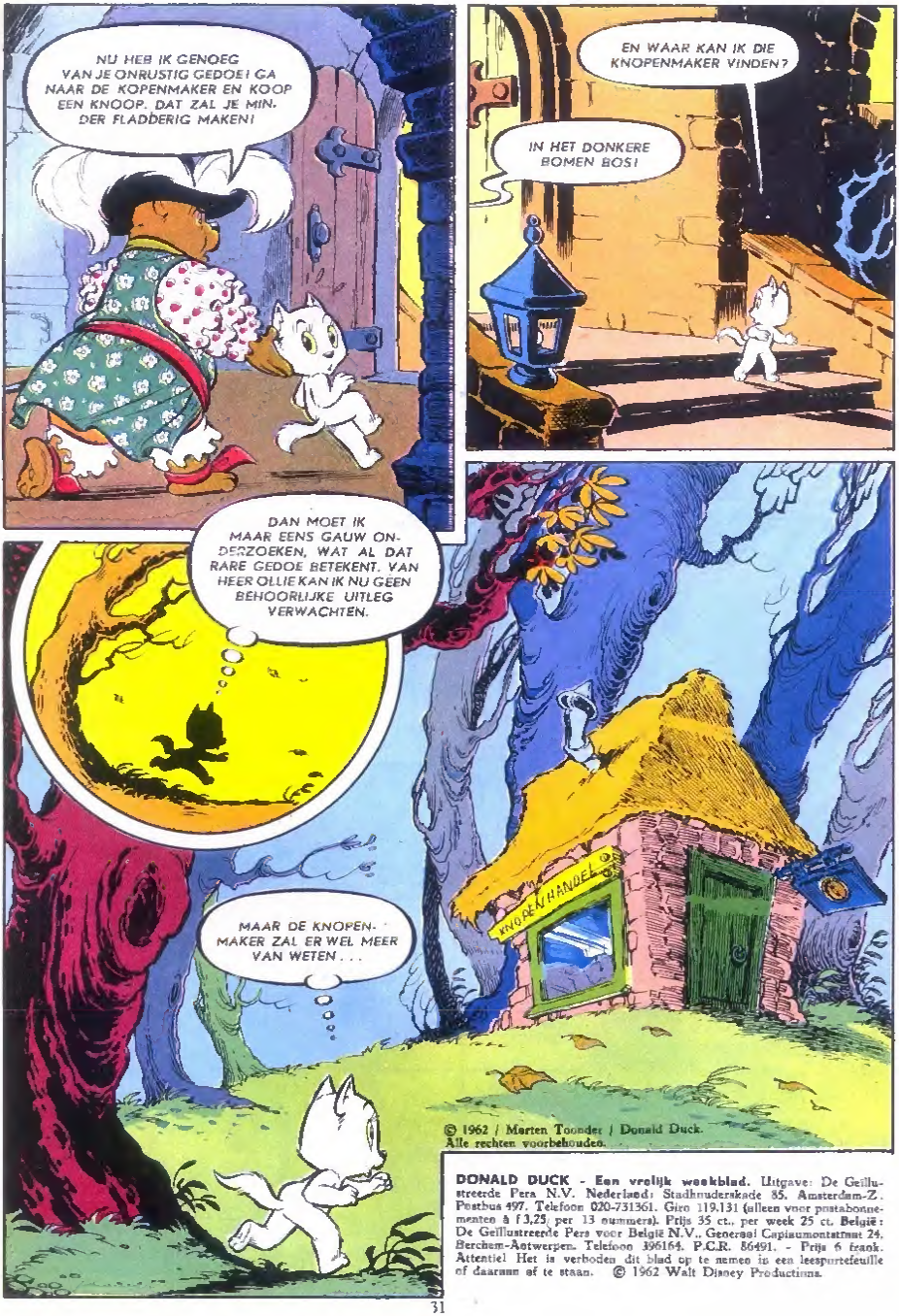

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leespuntefeuille of daarmee of te staan. © 1962 Walt Disney Productions.

OP EEN REGENACHTIGE ZONDAGMIDDAG...
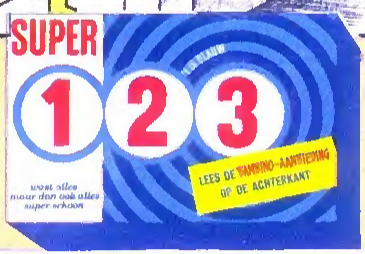
MOEDERS! Ook úw was wordt superschoon met Super 1-2-3! En bij elk pak krijgt u 7 Bambino bouwstenen cadeau, plùs... een bon om honderden stenen bij te bestellen voor de helft van de normale prijs.